

LISTY UNIVERZITY OBRANY

SRPEN 2012

ORGANIZÁTOŘI

HLAVNÍ PODPORA

OSTRAVA!!!

PODPORA

GENERÁLNÍ PARTNER

Ostrava Airport

XII. DNY NATO V OSTRAVĚ & III. DNY VZDUŠNÝCH SIL AČR

LETIŠTĚ LEOŠE JANÁČKA OSTRAVA
sobota 22. a neděle 23. září 2012

Vstup zdarma

www.natodays.cz

HLAVNÍ PARTNEŘI

ČESKÁ ZBROJOVKA
SINCE 1926

HLAVNÍ MARKETINGOVÍ PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ TECHNICKÁ PODPORA

MARKETINGOVÝ PARTNER

SKUPINA ČEZ

OFICIÁLNÍ DOPRAVCI

Oficiální dopravce

VEOLIA TRANSPORT

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNER

LISTY UNIVERZITY OBRANY

**Dvuměsíčník
Univerzity obrany**

Ročník 8 / číslo 6
akademický rok 2011/2012

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO
Foto na titulní straně:
Michal Minařík

Tisková příprava a tisk
Odbor komunikace a prezentace
MO ČR, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OKP MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 14. 8. 2012
Číslo 6 vyšlo: 30. 8. 2012

Z OBSAHU

Slavnostní vyřazení
absolventů na UO 2

Prezident jmenoval
nového rektora UO 4

Získali jsme stříbro
na Rally Rejvíz 2012 7

Příloha pro naše
začínající studenty 10-18

Budoucí studenti se
připravují ve Vyškově 20

Za legionáři na
Dálný východ IV

EDITORIAL

Léto se asi pomalu ukládá k zimnímu spánku, zatímco nový akademický rok se zvolna probouzí a chystá se ke svému ročnímu extempore. Letos to skutečně nebude mít jednoduché, až se ujme vlády po tom předchozím. A což teprve studenti – ti si musejí dávat setsakramentský pozor, který začátek akademického roku je ten jejich a kdy jim začne běžet lhůta na složení starých povinností v novém akademickém roce.

Legislativa je ale vážná věc a museli jsme se jí přizpůsobit, když jsme chtěli

zvýšit vážnost vojensko-profesní přípravy a jako vysokoškolský předmět se zápočtem ji zařadit do příslušných semestrů.

Ať už vám tedy začne akademický rok kdykoliv, přeji vám, aby byl minimálně tak úspěšný jako ten předchozí a abyste si letos našli čas na všechno to, nač vám vloni nezbyl. A tím samozřejmě nemyslím jen studium.

Pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
předseda redakční rady

Slavnostní vyřazení absolventů na Univerzitě obrany

Sto šedesát sedm studentů vojenského prezenčního studia ukončilo v pátek 27. července 2012 studium na Univerzitě obrany. Tradičnímu slavnostnímu aktu vyřazení absolventů Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií v brněnských kasárnách na ulici Šumavská přihlíželi čelní představitelé Ministerstva obrany, Generálního štábu AČR a další významní zástupci resortu obrany a civilní hosté.

Ceremoniálu se účastnil náměstek ministra obrany pro personalistiku Michael Hrbata, náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel a hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek.

Pozvání na vyřazení absolventů přijali představitelé partnerské Univerzity obrany z Bělehradu, vojenští přidělenci států Francie, USA a Vietnamu, představitelé státní správy a místní samosprávy a delegace partnerských občanských sdružení. Slavnostního vyřazení byli tradičně přítomni rodinní příslušníci čerstvých absolventů Univerzity obrany.

Úvodem si minutou ticha všichni přítomní uctili památku nedávno zesnulého studenta posledního ročníku navazujícího magisterského studia Fakulty ekonomiky a managementu rotmistra Lukáše Lindnera.

Po přehlídce nastoupených jednotek a přivítání hostů následoval projev náměstka ministra obrany Michaela Hrbaty, v němž popřál absolventům jménem ministra obrany a jménem svým hodně úspěchů. „Jmenovacím aktem jsou dnes symbolicky završena vaše studentská léta. Otevírají se před vámi nové možnosti a perspektivy. Kredit, který naše armáda po roce 1989 zaslouženě získala doma i v zahraničí, vás nyní nejen motivuje, ale i zavazuje,“ uvedl.

Náčelník GŠ AČR generálporučík Petr Pavel, který Univerzitu obrany navštívil premié-

rově ve své nové funkci, v následném vystoupení na adresu absolventů řekl: „Vybrali jste si zajímavé, specifické a současně nesmírně náročné povolání, které klade na vojenské profesionály vysoké požadavky. Přeji vám všem, abyste svého rozhodnutí nikdy nelitovali, naopak našli v něm své životní poslání.“

Rektor-velitel UO brigádní generál v záloze Rudolf Urban, který v těchto dnech uzavírá sedmiletou kapitolu zasvěcenou nejvyšší akademické funkci naší jediné vojenské školy, v závěru své ho projevu ke studentům uvedl: „Chtěl bych všem příslušníkům školy, vojákům z povolání stálého stavu, studentům a občanským zaměstnancům, představitelům nadřízených složek ministerstva obrany a generálního štábu, zástupcům veřejné správy, členům partnerských občanských sdružení a vzdělávacích institucí i našim zahraničním přátelům poděkovat za pomoc a podporu, kterou jste mi po obě funkční období projevovali a kterou jsem s vděčností přijímal.“

Následovalo symbolické vyřazení absolventů prostřednictvím poručíka Lukáše Perného, nejlepšího studenta Fakulty vojenských technologií, a udělení dalších ocenění. Šest výtečných absolventů obdrželo věcný dar ministra obrany ČR, dva absolventi ocenění náčelníka Generálního štábu AČR a dalších osm odměnu rektora-velitele Univerzity obrany.

Nejlepší student specializace pozemních sil převzal cenu náčelníka Generálního štábu pozemních sil Španělska a nejlepší student letecké specializace dostal z rukou přidělence obrany Francie v ČR plukovníka Bruno Bucherie cenu velitele francouzské letecké akademie v Salon de Provence.

Se svou zdravicí vystoupil také hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek, který absolventům Univerzity obrany popřál hodně úspěchů v jejich budoucí vojenské kariéře. Součástí slavnostního shromáždění bylo také předání stuhy Společnosti Ludvíka Svobody bojovému praporu Univerzity obrany. Poté následoval akt předání bojového praporu z rukou stávajícího rektora brigádního generála v záloze Rudolfa Urbana do rukou nastupujícího rektora, plukovníka Bohuslava Příkryla, který novou funkci přebírá od 1. srpna 2012.

Sváteční atmosféru podtrhly průlety dvou vrtulníků Mi-24V/35 z letecké základny v Náměšti nad Oslavou a dvou taktických letounů JAS-39 Gripen z letecké základny v Čáslavi. Vyřazení absolventů uzavřel slavnostní vojenský pochod, symbolické vyhození vojenských čepic do vzduchu a gratulace rodičů, příbuzných a přátel.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: Michal Minařík

Vyřazení absolventů Fakulty vojenského zdravotnictví UO

V pátek 29. června 2012 proběhlo v prostorách kinosálu Nového internátu Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové slavnostní vyřazení absolventů bakalářského studia oboru zdravotnický záchranář, magisterských a doktorských studijních programů vojenského všeobecného lékařství a vojenské farmacie.

Absolventský slib složilo a diplomy převzalo 33 zdravotnických záchranářů, vojenských lékařů a farmaceutů. Sedmi absolutním

výtečníkům byly uděleny akademické odměny. Mezi vyřazovanými absolventy byl i nadporučík MUDr. Lukáš Barnišin, který nedávno obdržel Cenu rektora-velitele Univerzity obrany „Studentská hlava 2012“ za nejlepší výsledky v tvůrčí činnosti studentů v akademickém roce 2011/2012.

Slavnostního ceremoniálu se zúčastnili ředitel sekce personální – personální ředitel MO Ing. Vladimír Karaffa, CSc., rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze

prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., děkan Fakulty vojenského zdravotnictví UO plukovník prof. MUDr. Roman Chlíbek, Ph.D. Na vyřazení nechyběli zástupci partnerských civilních fakult Univerzity Karlovy v Hradci Králové, Fakulty zdravotnických studií Univerzity Pardubice a čelní představitelé města a církve Hradce Králové.

Text: Dr. Pavel Pazdera

Slavnostní udělení akademických titulů

Poslední pátek letošního července patřil na Univerzitě obrany k významným dnům. V průběhu slavnostního shromáždění, které se uskutečnilo v aule Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně, absolventi bakalářských a magisterských studijních programů Fakulty vojenských technologií UO a Fakulty ekonomiky a managementu UO složili absolventský slib a převzali diplomy dokládající dosažení vysokoškolského vzdělání a získání akademického titulu bakalář či inženýr.

Promocí absolventů Univerzity obrany se vedle akademických funkcionářů univerzity a fakult zúčastnili také významní hosté, například 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Ing. Miroslav Žižka, rektor Univerzity obrany v Bělehradě generálporučík prof. Dr. Miodrag Jevtić, náčelník Vojenské akademie v Bělehradě generálmajor Dr. Mladen Vuruna, přidělenec obrany a letecký přidělenec USA plukovník Patrick T. Sullivan či přidělenec obrany Vietnamské socialistické republiky Vo Van Thanh.

Slavnostním ukončením vysokoškolského studia nejprve prošli absolventi Fakulty vojenských technologií UO. Celkem 136 absolventů této fakulty převzalo diplomy z rukou děkana plukovníka prof. Ing. Zdeňka Vintra, CSc. Mezi promovanými byli také výteční studenti fakulty poručík Ing. Lukáš Perný, poručík Ing. Pavel Králík a četař Bc. Jan Holub, kteří předtím na vyřazení obdrželi věcný dar ministra obrany ČR, a poručice Ing. Pavla Kopicová, četař Bc. Petr Jusko, četařka Bc. Eva Krumlová a četař Bc. František Chuděj, kteří byli zase odměněni rektorem-velitelem Univerzity obrany. Devět absolventů s červeným diplomem převzalo Cenu děkana FVT.

„Cesta k této slavnostní promoci nebyla pro naše absolventy jednoduchá. Byla spojena s léty studijního úsilí, skládáním nelehkých zkoušek a překonáváním překážek v rámci plnění studijních povinností. Proto dnes zde stojí jen ti, kteří šli za svým cílem skutečně houževnatě a zodpovědně. ... Věřím, že jste se během studií mnohému naučili a že si z fa-

kulty odnesete něco víc než jen diplomy. Mám na mysli jak hluboké znalosti z oborů, které byly předmětem vašeho studia, tak i schopnosti získané poznatky prakticky uplatňovat. Jsem přesvědčen, že v praktickém životě prokážete výbornou připravenost, která vám umožní prosadit se nejenom v AČR, ale také v průmyslu, ve státní správě, v soukromém podnikání či v dalších oblastech lidské činnosti,“ uvedl na adresu absolventů děkan FVT plukovník Zdeněk Vintra.

Promoční akt v aule Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně pokračoval odpoledním slavnostním shromážděním akademické obce Fakulty ekonomiky a managementu UO. Na něm bylo promováno 194 absolventů vojenského a civilního studia. Diplomy absolventům předával děkan Fakulty ekonomiky a managementu UO plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D.

„Řada z vás dnešním dnem završuje studentská léta a nastupuje školu nejtěžší, školu života. Skutečnost, že se stáváte absolventy Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany, znamená, že většina z vás bude působit ve prospěch zajišťování klíčových hodnot naší společnosti – její obrany a bezpečnosti. Proto je vaše budoucnost spjata s budoucností našeho státu. ... Každý z vás, ať již ve vojenském či jiném stejnojmenném, nebo v civilním oděvu, může sehrát významnou úlohu při rozvoji občanské společnosti České republiky a ochraně

jejích demokratických principů. Zhostíte-li se této úlohy se ctí, naplníte očekávání kladená na absolventy Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany. Jsem přesvědčen, že tomu tak skutečně bude,“ řekl mimo jiné k absolventům FEM plukovník Vladan Holcner.

Děkan fakulty ve svém projevu vzpomněl i přítomné rodiče a příbuzné letošních absolventů. „Nezapomeňme však na ty, kteří vás na cestě vašim studiem provázeli především. Jedná se o vaše rodiče, prarodiče, partnery a partnerky a další, kteří vás po celou dobu studia podporovali, ať již materiálně nebo morálně. Vám, blízcí našich absolventů, patří jejich poděkování a vděk. Proto dnešní den náleží nejen našim absolventům, ale i vám jako den, kdy investice a naděje vkládané do vašich blízkých dochází naplnění a vytváří pro ně předpoklady slibné budoucnosti,“ podotkl plukovník Holcner.

Mezi promovanými absolventy fakulty byli také nejlepší studenti ocenění ministrem obrany ČR – poručík Ing. Jan Rybička, poručík Ing. Vojtěch Jůza, poručík Ing. Petr Chytil a výteční studenti odměněni rektorem-velitelem UO – poručík Bc. Jan Žárský, četařka Bc. Pavla Macounová, četařka Bc. Kateřina Linhartová a četař Bc. Michal Formánek. Třináct studentů, kteří prospěli s vyznamenáním, obdrželo od děkana Pamětní plaketu FEM.

Promoce absolventů Fakulty vojenského zdravotnictví UO

Ve středu 11. července 2012 se ve Velké aule pražského Karolina uskutečnila slavnostní promoce absolventů magisterského studijního programu vojenské všeobecné lékařství Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové. Absolventský slib složilo a vysokoškolský diplom převzalo 11 vojenských lékařů.

Noví vojenští lékaři promovali společně s absolventy Lékařské fakulty Univerzity

Karlovy v Hradci Králové. Magisterské promoci byl přítomen děkan Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany plukovník prof. MUDr. Roman Chlíbek, Ph.D. Slavnostního rituálu čerpaného z tradiční kultury evropských univerzit se zúčastnili také rodiče a příbuzní absolventů.

Text a foto: Dr. Pavel Pazdera

Prezident jmenoval nového rektora Univerzity obrany

Tři nové rektory vysokých škol jmenoval v pondělí 18. června 2012 na Pražském hradě prezident republiky Václav Klaus. Byl mezi nimi také plukovník prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., který se letos 1. srpna stal rektorem Univerzity obrany. Slavnostního ceremoniálu se zúčastnil také současný rektor univerzity prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., a předseda Akademického senátu Univerzity obrany plukovník prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc.

Prezident republiky jmenoval plukovníka Bohuslava Příkryla rektorem Univerzity obrany na návrh Akademického senátu Univerzity obrany, který kandidáta na rektora zvolil na zasedání letos 20. března. Plukovník Příkryl se stal rektorem Univerzity obrany na funkční období od 1. srpna 2012 do 31. července 2016.

Spolu s plukovníkem Bohuslavem Příkrylem byli jmenováni: prof. RNDr. Josef

Hynek, Ph.D., MBA, rektorem ve druhém funkčním období Univerzity Hradec Králové a doc. JUDr. Josef Salač, Ph.D., rektor v prvním funkčním období Policejní akademie České republiky.

Nově jmenovaným rektorům popřál prezident Václav Klaus mnoho úspěchů s nadějí, že vysoké školství, kterého jsou univerzity i akademie součástí, získají v očích veřejnosti patřičný kredit.

„Dobře vím, že jste účastníky diskusí o vysokém školství a věřím, že se pokusíte přispět k tomu, aby naše vysoké školství trochu vylepšilo svou pozici ve společnosti. Přeji vám k tomu maximálně úspěchu,“ řekl prezident Klaus. Zároveň poděkoval za dosavadní práci předcházejícím rektorům, kterým končí funkční období.

Text a foto: Miroslav Šindelář, army.cz

Univerzita obrany má dva nové profesory

Prezident republiky Václav Klaus a ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala předali ve středu 20. června 2012 na slavnostním ceremoniálu ve Velké aule pražského Karolina jmenovací dekrety šedesáti profesorům vysokých škol.

Mezi nimi byli také docent Ing. Karel Zaplatílek, Ph.D., který se stal profesorem pro obor vojenská technika - elektrotechnická, a doc. Ing. Kamil Kuča, Ph.D., pro obor toxikologie - oba z Univerzity obrany. Jmenování nových profesorů byl přítomen první náměstek ministra obrany Jiří Šedivý a rektor Univerzity obrany Rudolf Urban.

„Rád bych vám ke jmenování profesorkou, profesorem pogratuloval a také zdůraznil určité závazky a odpovědnost, které z toho vyplývají. Je důležité věnovat se rovným dílem nejen práci vědecké, ale také činnosti pedagogické, tedy svým studentům. Dalším významným posláním je vaše větší zapojení do veřejné diskuse,“ pronesl ve svém projevu ministr školství Petr Fiala, který sám přebíral profesorský dekret v Karolinu přesně před deseti lety.

Profesor Karel Zaplatílek je dlouholetým a zkušeným pedagogickým a vědeckým pracovníkem Katedry elektrotechniky Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Jeho vědeckovýzkumná práce je zaměřena na oblast

teoretické elektroniky, konkrétně modelování a simulaci elektronických obvodů a systémů. Od počátku interní vědecké přípravy se intenzivně zabýval vývojem a aplikací nových modelů moderních elektronických systémů. Ve výukovém procesu je zastáncem řádného pochopení fyzikálních principů a laboratorní praxe. Je znám uvážlivým využitím počítačů, zejména ve spojení s praktickou výukou. Je autorem 1 učebnice, 3 skript a celkem 5 celostátních učebnic, které spojují odborná témata s výukou systému MATLAB. Na svém kontě má celkem 100 publikací, z toho 70 ryze odborných.

Profesor Kamil Kuča je proděkanem pro vědeckou činnost Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové. Jeho výzkumné zaměření do oblasti toxikologie, konkrétně reaktivátorů cholinesterázy se

datuje již od jeho vysokoškolských studií, kdy v roce 2000 absolvoval dlouhodobou studijní stáž na Katedře toxikologie Vojenské lékařské akademie J. E. Purkyně v Hradci Králové. Problematice reaktivátorů cholinesterázy zůstal věrný do současnosti a svůj výzkumný záměr postupně rozšířil i do dalších oblastí toxikologie, jako je problematika odmořování vojensky aktuálních chemických látek, studium bioscavengerů, problematiku zdokonalování antidotní terapie proti účinkům organofosfátů. Rovněž se zabývá „civilním“ výzkumem, ve kterém využívá know-how získané z „vojenského“ výzkumu, a to vývojem nových léčiv Alzheimerovy choroby a nervové choroby Myasthenia gravis.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: Lenka Hrdličková

Bez kvalitních a všestranně připravených lidí nelze plnit náročné úkoly

Ve středu 27. června 2012 se v Brně konalo vyřazení absolventů Kurzu Generálního štábu a Kurzu vyšších důstojníků za účasti náměstka ministra obrany pro personalistiku Michaela Hrbaty a náčelníka Generálního štábu Armády České republiky armádního generála Vlastimila Picka. Oba desetiměsíční kariérové kurzy se uskutečnily v rámci programů celoživotního vzdělávání důstojníků AČR. Jejich garantem je Katedra celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu UO.

24. kurz Generálního štábu „Generála Karla Janouška“ se uskutečnil od září 2011 do června 2012 a absolvovalo jej pět důstojníků v hodnosti plukovníka.

Na výuce, která byla zaměřena na strategické řízení, bezpečnosti a obrannou politiku a vojenské umění, se podílela vedle učitelů univerzity také řada domácích i zahraničních vojenských a civilních odborníků. K vyššímu propojení teoretických poznatků s vojenskou praxí byla uskutečněna řada praktických cvičení v ČR i v zahraničí.

Ve stejném termínu probíhal také Kurz vyšších důstojníků, který absolvovalo 34 důstojníků AČR. Výuka byla zaměřena na vojenské umění, výstavbu a rozvoj ozbrojených sil a bezpečnosti a obrannou politiku. Účastníci absolvovali tento kurz distanční formou s využitím elektronického systému řízení studia MOODLE. Jednalo se o velmi náročný kurz, protože jeho účastníci museli zvládnout úkoly na svých funkcích u útvarů a zařízení armády a souběžně i velké množství studijních povinností. Forma distančního vzdělávání byla v kariérových kurzech použita poprvé a podle slov náčelníka Generálního štábu se osvědčila. S ohledem na snižující se zdroje se bude tato metoda v budoucnu dále využívat.

Slavnostního ceremoniálu ukončení studia resortních kurzů, který proběhl v důstojném prostředí Sněmovního sálu Nové brněnské radnice, se zúčastnili také první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Miroslav Žižka, velitel Sil podpory brigádní generál Ján Gurník a náčelník Vojenské policie plukovník gšt. Milan Schulc. Přítomni byli rovněž další představitelé vojenských útvarů AČR a rodinní příslušníci absolventů. Za Univerzitu obrany byli přítomni nejvyšší představitelé školy a členové akademické obce univerzity.

S úvodním projevem vystoupil rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze Rudolf Urban, který na adresu absolventů řekl: „Jsem přesvědčen, že odcházíte ke svým útvarům, zařízením a složkám AČR s mno-

hem vyšším teoretickým a metodologickým aparátem, než se kterým jste sem přišli. Při závěrečných zkouškách jste prokázali dobré znalosti, za což vám všem patří uznání. Nechtěte absolvování kurzů stimulem a výzvou pro další vzdělávání a celkový rozvoj vaší osobnosti.“

Osvědčení o absolvování nejvyšších resortních vzdělávacích kurzů převzali důstojníci z rukou rektora-velitele Univerzity obrany brigádního generála v záloze Rudolfa Urbana. Za dosahování výborných studijních výsledků a za příkladné plnění povinností v průběhu studia obdrželi věcné dary náčelníka Generálního štábu AČR za Kurz Generálního štábu plukovník gšt. Milan Lauber a za Kurz vyšších důstojníků major Martin Moldřík.

V rámci slavnostního aktu obdržel náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Vlastimil Pícek z rukou rektora-velitele brigádního generála v záloze Rudolfa Urbana medaili Univerzity obrany za jeho dlouhodobý a významný přínos k formování koncepce kariérových kurzů, za rozvoj vojenství a systému vojenského vzdělání. Přítomní ocenili zásluhy armádního generála Vlastimila Picka, pro kterého byla účast na slavnostním ceremoniálu současně rozloučením s Univerzitou obrany v jeho končící funkci, dlouhotrvajícím potleskem ve stoji. Za osobní přínos k přípravě důstojnického sboru a formování vojenského profilu absolventů Univerzity obrany obdržel stejnou medaili také první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Miroslav Žižka.

Na adresu absolventů kariérových kurzů pronesl náměstek ministra obrany pro

personalistiku Michael Hrbata: „Vaše postavení, hodnost i perspektiva vás opravňují k tomu, abyste čerstvě získané poznatky na správném místě a s patřičnou efektivitou náležitě využili.“

Armádní generál Vlastimil Pícek ve svém projevu zdůraznil, že Armáda České republiky prochází složitým a nesnadným obdobím způsobeným vážnou ekonomickou krizí. S jejími následky se budou potýkat i absolventi kariérových kurzů po návratu ke svým útvarům. „Jako příslušníci vyššího důstojnického sboru budete mít zvláštní odpovědnost jak za své přímé podřízené, tak za zvládnutí obrovské každodenní práce a povinností za neustálého snižování finančních zdrojů,“ uvedl. „Největším bohatstvím naší armády jsou její vojáci. Pouze profesionálové na vysoké úrovni odborné, jazykové i morální jsou schopni plnit všechny náročné úkoly,“ řekl dále náčelník Generálního štábu AČR. Na závěr vyjádřil přesvědčení, že získané vědomosti, znalosti a zkušenosti využijí absolventi ve svém dalším působení v rámci Armády České republiky.

**Text: plk. RSDr. Vladimír Šidla, CSc.
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Objevitel memristoru na Katedře elektrotechniky

Profesor Leon Chua z Kalifornské univerzity v Berkeley, významný badatel z oblasti nelineárních systémů, chaosu, neuronových sítí a objevitel memristoru, navštívil výzkumný tým na Katedře elektrotechniky Fakulty vojenských technologií UO v Brně, který se zabývá memristivními systémy.

Diář profesora Leona Chuy je zaplňován na mnoho měsíců dopředu termíny vyzvaných přednášek, které uskutečňuje na akademických pracovištích po celém světě. O přednášky objevitele memristoru, součástky, která má zanedlouho způsobit revoluční změny v počítačovém průmyslu, je velký zájem. Přestože profesor Chua oslavil 28. června již své 76. narozeniny, chuť do cestování jej neopouští. Loňské léto trávil na stáži v prestižní instituci Královské univerzity v Londýně. Po sérii přednášek na předních amerických univerzitách zavítal letos v květnu na Technickou univerzitu v Drážďanech. V červenci jej čekal pobyt na Švýcarském federálním technologickém institutu, odkud se přesunul do Číny. Není divu, že řadu dalších pozvání musel odmítnout. O to větší bylo naše překvapení, když poslední květnový den přišel od prof. Chuy email tohoto znění:

*Od: Leon Chua
Komu: Bialek Dalibor
Předmět: Greetings from Dresden*

Dear Dalibor,

I am presently visiting Prof. Tetzlaff in Dresden. There is a possibility that I might travel to Brno to meet with your research group. Are you available June 7-9?

Leon

Organizační záležitosti musely být vyřízeny během několika dnů. Profesor Chua přijel do Brna vlakem z Mnichova. Předtím vyjádřil přání, aby se vše obešlo bez nadměrné publicity s tím, že cesta je motivována jeho zájmem o výsledky, kterých dosáhlo naše pracoviště na poli memristivních systémů. Rovněž vyslovil přání navštívit VUT v Brně, poslední působiště jeho dávného přítele profesora Čajky, jakož i Mendelovo muzeum genetiky a muzeum brněnského rodáka Kurta Gödela, jednoho z nejvýznamnějších logiků všech dob. Zatímco první dvě přání byla beze zbytku splněna, namísto neexistujícího Gödelova muzea jsme mohli profesoru Chuovi pouze ukázat rodný dům Gödela na Pekařské 3. Další část pobytu profesora Chuy v Brně proběhla v pracovním duchu. Profesor si se zájmem vyslechl naši odbornou prezentaci a v několikahodinové diskusi překvapil podrobnou znalostí našich výsledků, publikovaných zejména v impaktovaných časopisech. Cenné výměny zkušeností pokračovaly neformálním způsobem i během

společenské části jeho pobytu. Velkou radost mu udělaly zejména dvě věci: úryvky z paměti profesora Čajky, bývalého učitele naší školy, v nichž vzpomínal na svého přítele Chuu, a konzumace originálních perníkových zákusků s marcipánovou polevou ve tvaru revolučních součástek typu memristor, memkapacitor a meminduktor, které profesor Chua kdysi sám objevil.

Návštěvou profesora Chuy v červnu 2012 přechází naše vzájemná spolupráce na kvalitativně vyšší úroveň. Byl vyjádřen oboustranný zájem o spojení sil při řešení základních teoretických otázek, týkajících se paměťových prvků pro modelování složitých jevů ve světě nanotechnologií a umělé inteligence a pro vývoj polovodičových pamětí. Otevírá se tak i větší prostor pro publikování v prestižních časopisech za spoluautorství kolegů z týmu profesora Chuy.

Text a foto: prof. Ing. Čestmír Vlček, CSc.

Návštěva z opačné strany světa

Ve čtvrtek 12. července 2012 navštívila Univerzitu obrany skupina zahraničních vysokoškolských studentů, kteří v České republice absolvovali od 3. do 24. července „letní školu“ na téma „Mezinárodní bezpečnost v moderním světě“ organizovanou Centrem mezinárodních studií Masarykovy univerzity v Brně. Ve skupině převládali studenti z Austrálie, ale po jedné studentce bylo zastoupeno i Mexiko a Singapur.

Na Univerzitě obrany skupinu vedenou manažerem projektu panem Richardem Turcsányem přivítal prorektor pro vnější vztahy plukovník Ing. Jaroslav Průcha, Ph.D., který návštěvu seznámil s posláním Univerzity obrany a vzděláváním v ozbrojených silách České republiky. Ve druhé části si hosté vyslechl přednášku PhDr. Libora Franka, Ph.D.,

z Katedry celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany „Bezpečnostní politika a ozbrojené síly České republiky: historie a současnost“. V ní se dozvěděli hodně nového o vývoji bezpečnostní situace ve střední Evropě, pro ně tak exotické oblasti, za období přibližně posledních sto let.

Že je to téma zajímavé, svědčily otázky položené oběma přednášejícím v závěrečné diskusi. Bezpečnost v současném světě je naprostou prioritou jak v oblasti ozbrojených sil, tak i ve sféře podnikatelské. Během svého pobytu u nás hosté z opačné strany světa navštívili ještě další vojenská a jiná zařízení, aby poznali řešení problematiky bezpečnosti v ČR a v Evropě.

Text a foto: Ing. Stanislav Poráh

Stříbro na Rallye Rejvív 2012

Přelom května a června je pro všechny příznivce urgentní medicíny velmi očekávaným obdobím. Pravidelně se v Koutech nad Desnou koná jedna z největších a nejnámějších soutěží pro posádky zdravotnické záchranné služby nejen z České republiky a Slovenska, ale téměř z celého světa – Rallye Rejvív.

Na letošním 16. ročníku soutěže opět nechyběli zástupci FVZ, kteří soutěžili v kategorii MUC. (Jde o titul studenta 4. a vyššího ročníku lékařské fakulty – poznámka redakce).

Fakultu vojenského zdravotnictví UO v Hradci Králové reprezentovali studenti 5. ročníku rtm. Lukáš Hamerník, rtm. Zbyněk Brtna a rtm. Miroslava Marková.

Soutěže se účastnilo celkem 10 tříčlenných týmů, které plnily úkoly posádky rychlé lékařské pomoci. Týmu Fakulty vojenského zdravotnictví UO se i přes velkou konkurenci podařilo obsadit krásné 2. místo.

V dopoledních hodinách přijíždíme do Koutů nad Desnou, dějiště 16. ročníku Rallye Rejvív. Odpoledne nás čeká hlavní soutěž v kategorii MUC. Po úvodních slovech organizátora a workshopech na připravená témata konečně nastává naše „hodina H“. Vyrážíme na plnění prvního soutěžního úkolu. Čeká jich na nás celkem deset.

Na místě se krátce seznamujeme se s materiálem, který máme k dispozici, když už nám otevírá dveře nervózní otec, jehož syn zřejmě spadl z kola. Z anamnézy zjišťujeme, že jim ho domů donesl soused, který chlapce našel na cestě, ale vzhledem k tomu, že musel ihned odejít, nebylo možné se nic bližšího dovědět. A to i s ohledem na to, že chlapec prodělal krátkodobé bezvědomí. Vyšetřujeme, uklidňujeme agresivnějšího otce a snažíme se přijít „na kloub“ tomu, jak jejich synovi pomoci. Nakonec ho připravujeme k transportu s podezřením na poranění hlavy a mozku a voláme leteckou záchrannou službu. První úkol za

námi, jestli úspěšně či ne, se však nedovíme. Máme pár minut na přesun na další stanoviště.

Přibíháme k muži, na němž leží spadlý strom. Záchrannou službu volal jeho kolega, který s mužem v lese pracuje a od něhož se v krátkosti dovídáme, co se vlastně stalo. S podezřením na poranění pánve a následný rychlý rozvoj šoku, činíme urgentní opatření, vedoucí k jeho záchraně.

Po uplynutí vymezeného času si mezi sebou krátce vyhodnocujeme chyby, kterých jsme se zřejmě dopustili, abychom se jich pro příště vyvarovali, a přesouváme se na následující úkol. Čeká na nás situace, o které ještě nevíme, že bude opravdovým oříškem a že lze opravdu jen těžko uvěřit, zda se vůbec někdy stala (připravené úkoly vycházejí vždy z reálných situací). Přicházíme k autu, které zřejmě narazilo do sloupu elektrického vedení, v němž jsou již z dálky vidět na zadním sedadle dvě ženy snažící se dostat ven, řidič, který leží opřený o volant a ještě čtvrtá osoba ležící přes kapotu auta. Ještě nevíme, zda byl součástí posádky či ne. Včas si stačíme všimnout drátů, které jsou spadlé na zemi. Voláme tedy o pomoc hasiče, policii, žádáme o vypnutí elektrického proudu a poté, co je místo bezpečné, vrháme se na pomoc lidem uvězněných v autě. Zjišťujeme, že muž na kapotě je mrtvý a součástí posádky vozu nebyl. Od žen, jež seděly na zadním sedadle vozu, se dovídáme, že po nárazu jakoby najednou „spadl z nebe“ (pravděpodobně v tu chvíli opravoval vedení). To už ale máme kolegové vyšetřující řidiče auta. Záhy se jim daří objasnit pravděpodobnou příčinu nehody. Muž prodělal akutní infarkt myokardu, je diabetik a má špatně nastavenou inzulínovou pumpu, která způsobila těžkou hypoglykémii (ještě nutno uvést, že muž trpěl alergií na kyselinu acetylsalicylovou, což se nám však při plnění úkolu nepodařilo zjistit). Muži podáváme patřičnou léčbu a připravujeme k transportu. Čas vymezení pro zvládnutí této situace vypršel.

Značně unaveni a plni dojmů z této „takové nereálné události“ nás čeká trochu oddechovější úkol – tedy slánění z nejvyššího patra budovy.

Je pozdní odpoledne, když vcházíme do místnosti, jež je dočasně stává bufetem. Muž,

pravděpodobně bezdomovec, leží na zemi a nejeví známky života. Přistupujeme k němu a zjišťujeme jeho základní životní funkce. Nedýchá! Zahajujeme resuscitaci. Od hostů bufetu, kteří nás volali, se dovídáme, že muže znají jen od vidění, vypil dvě piva a něco jedl, pak „chrčel“ a upadl. Při prohlídce dutiny ústní nalézáme cizí těleso, které bylo zřejmě příčinou obstrukce dýchacích cest s následným bezvědomím a zástavou oběhu. I s touto situací jsme se patřičně vypořádali. Čeká nás poslední denní úkol.

Nacházíme se v hůře přístupném horském terénu, kam šla na procházku matka s její dvanáctiletou dcerou. Dcerka opakovaně upadáva do bezvědomí. Z anamnézy od matky zjišťujeme, že poslední dobou hodně často pije a je unavenější než dříve. Po celkovém vyšetření nalézáme vyšší hladinu cukru v krvi. S podezřením na cukrovku pak dívku transportujeme do nemocnice.

Náročné odpoledne máme za sebou. Chvilke odpočinku však rychle uplyne, máme před sebou tři noční úkoly.

Vstupujeme do místnosti, kde vyděšená chůva drží v náručí tříměsíční plakající dítě. Matka s otcem nejsou doma. Na místě se dovídáme, že dítě spalo v postýlce a z ničeho nic začalo křičet, až zmodralo. Netrvá dlouho a dovídáme se, že se dítě narodilo s Downovým syndromem a má dekompenzovanou vrozenou srdeční vadu. Je tedy nutný převoz do nemocnice k patřičnému dovyšetření.

Nyní se ocitáme v nemocnici na oddělení urgentního příjmu. Sestra přiváží na vozíčku ženu, která na první pohled dle svého oblečení není z ČR. Nerozumí vůbec česky ani anglicky. Těžká je komunikace i s jejím manželem, který je na tom jazykově obdobně. Z nedostatečné anamnézy je těžké usuzovat, co se s pacientkou vlastně stalo, nicméně podrobným vyšetřením se nám daří zjistit zarudnutí v okolí dialyzačního katetru (pacientce selhávaly ledviny) a typické známky septického stavu. Čas uplynul...

Je pár desítek minut po půlnoci, když se naše „posádka“ ocitá na místě posledního úkolu. Sedmnáctiletá slečna šla ze zábavy, vedla kolo, nic nepila. Už od pohledu je nápadná dušnost. Od pacientky se dozvídáme, že je kuřačka a bere antikoncepci, což nás vede k úvaze o plicní embolii. Záhy se tato diagnóza podařila potvrdit.

Druhý den odpoledne, pak proběhla ještě poslední soutěžní úloha, jež spočívala ve „virtuálním třídění raněných“, kde jsme si vyzkoušeli pomocí simulace místa hromadné nehody na počítači, činnost na místě vzniku mimořádné události.

Tím pro nás definitivně skončila soutěž MUC. Rallye Rejvív 2012. Od této chvíle se naše role zde obrátila a ocitli jsme se „na druhé straně“. V rámci profesionální soutěže Rallye Rejvív jsme nyní my sehráli patřičné role figurantů v jednotlivých soutěžních úkolech pro národní i mezinárodní posádky.

**Text: rtm. Miroslava Marková
rtm. Lukáš Hamerník
Foto: Patrik Ryska**

Návštěva izraelského Velitelství domácí obrany

Většinu Čechů se po zapnutí počítače objeví jako domovská webová stránka pravděpodobně některý z vyhledávačů, úvodní stránka některého z našich deníků a mladším pak například facebook. V Izraeli musíme počítat i s jinými úvodními informacemi, které jsou pro nás, Středoevropany, řekněme velmi nezvyklé a z nichž čtenáře zamrazí. Obzvláště, když si uvědomí, že se jedná o běžnou součást denního života.

Velitelství domácí obrany (Home Front Command – HFC) své občany každodenně informuje například o tom, jak se chovat v případě raketového, teroristického či sebevražedného útoku, v případě úniku nebezpečných chemikálií, biologických látek, kdy a kde proběhnou cvičení civilistů, co dělat v případě zemětřesení, požáru, záplav. A nejedná se jen o povšechné informace. Naopak, do detailu jsou rozebírány způsoby, jak vůbec rozoznat danou událost, jak připravit svůj domov a rodinu, doporučení krizového plánu přežití pro obyvatelstvo, způsoby vyrovnání se s danými negativními prožitky posléze. Základním mottem dané organizace je: „Be prepared! Just in case,” tedy: „Buďte připraveni, pro každý případ“.

A právě Velitelství domácí obrany Izraele měla možnost navštívit v první polovině února letošního roku delegace pracovníků Ministerstva obrany a Univerzity obrany. Náplň pobytu byla v gesci hostitelů a program byl velmi bohatý. Skládal se z prezentací informujících o důvodech vzniku, náplni a programu Velitelství domácí obrany, ukázek praktické činnosti a vzájemné výměny zkušeností.

Velitelství domácí obrany je poměrně mladým útvarem izraelských obranných sil. Bylo vytvořeno v roce 1992, jako reakce na válku v Zálivu. Konflikt v praxi ukázal nepřipravenost země na těžké raketové útoky a problém obranyschopnosti obzvláště civilního obyvatelstva. Proto došlo ke zřízení této organizace, která začala velkou informační kampaň zaměřenou na civilní obyvatelstvo. Prvotní snahou bylo účinně a jasně informovat civilisty o možnostech ochrany, základních principech chování v případě útoků, reálných odhadech nebezpečí, jejich správném vyhodnocování, apod. Velitelství domácí obrany také začalo

s distribucí osobních ochranných pomůcek pro své občany. Tyto balíčky obsahují základní vybavení pro ochranu v případě napadení nekonvenčními zbraněmi. Byly zpracovány, publikovány a rozeslány pokyny obyvatelstvu jak připravit své domovy – domy, byty, jednotlivé místnosti pro případ útoku nekonvenčními zbraněmi, jak správně nasadit a užívat masky, jak se chovat v případě vyhlášení poplachu sirénami. Kromě rozvoje a zlepšování na poli civilní obrany, zodpovídá Velitelství domácí obrany také za výcvik záchranných sborů.

Z hlediska struktury je tato organizace členěna do distriktů. Jmenujme ty základní – Severní distrikt, Jižní distrikt, dále pak oblast centrální, oblast Dan, která zahrnuje území TelAvivu a jeho okolí, distrikt Jeruzaléma a tzv. Šachar nebo-li záchranný praporek.

Prioritou a cílem je záchrana životů. S tím souvisí i konkrétní reálné operace, a to nejen na domácí půdě, ale pomoc byla a je poskytována i v zahraničí, obzvláště během živelných katastrof. Jen okrajově můžeme jmenovat nasazení v Turecku v roce 1999 při likvidaci následků zemětřesení (izraelská jednotka zachránila 12 osob). V roce 2001 zasahovaly týmy v akci známé jako „Versailles disaster“. Informace o tomto neštěstí proběhla světovým i našim, českým tiskem. Jednalo se o nešťastnou událost, kdy zkolabovala podlaha tanečního sálu v Jeruzalémě při svatebních oslavách. V září 2004 ovšem došlo k zásahu po teroristickém útoku v Tabě na Sinaji. Cílem byl Taba Hilton hotel, kdy auto s bombou vjelo do vstupní haly hotelu a došlo k explozi, kte-

rá zabila 31 lidí a zranila více než 150 dalších přítomných osob. Tímto způsobem bychom pak mohli probírat rok za rokem až do současnosti.

Další část programu pro českou delegaci byla zaměřena na praktické ukázky tréninků jak expertů v oblasti koordinace pomoci v případě zasažení konvenčními i nekonvenčními zbraněmi, tak i civilistů (např. personálu v nemocnicích a školách), kteří by v případě útoku byli zapojeni. Na fotografii je ukázka simulace práce lékařských týmu v případě napadení chemickými zbraněmi. S tímto tématem úzce souvisela i exkurze v továrně Beth-El Zikhron Yaaqov Industries, která se koncentruje na vývoj a výrobu ochranných a filtračních pomůcek proti chemickým, biologickým, radiologickým a nukleárním zbraním (CBRN). Výrobky této firmy jsou na světové úrovni a jejich pomůcky aktivně využívá více než 60 armád světa, většina armád NATO. Civilní část výroby se pak soustřeďuje na výrobu krytů při bombovém útoku, ochranu proti výbuchům, filtrační zařízení pro civilní budovy. Mnohá z těchto zařízení jsou úspěšně instalována například na železničních stanicích, v metru, v nemocnicích, v privátních budovách.

Pobyt české delegace byl pak zakončen kulatým stolem, při kterém si účastníci vyměnili informace a názory, v diskusi probrali další možnosti vzájemné spolupráce.

Text a foto: doc. RNDr. Vanda Bošτίková, Ph.D., prof. MUDr. Pavel Bošτίk, Ph.D.

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

The Secret to Using a Dictionary

A big secret to using a dictionary to expand your vocabulary is finding the original meaning of the word. If the word comes from Old English or from a foreign language, look at the word's origin. You will find this information (called etymology) inside brackets or parentheses following the word or at the end of the list of definitions. For example, you may find the Latin, Greek, French, German, Italian, or other word that your word came from.

Having found your word's original meaning, get this original meaning into your head; the original meaning is one of the really significant things about the word and really helps in expanding your vocabulary.

Next, find the modern meaning of the word. Look through the modern definitions. Your word might have too many definitions, or the differences between the meanings might be too subtle, for you to keep all the meanings clearly in mind. But do not worry about this. Consider those different meanings, but focus mainly on the drift or the central meaning of the word.

You now know the original meaning of the word and its central meaning today. The two meanings might be the same or they might be completely different. But you should be able to see some sort of connection between the two meanings. When you have done this, you have mastered the word. From the two meanings you can work out the other meanings, wherever and whenever you find them, since the other meanings are just outgrowths and applications of the original meaning and the modern meaning. By using a dictionary in this way, you will expand your vocabulary.

Source: <http://www.write-better-english.com/expanding-your-vocabulary.aspx>

Read the text and complete the exercises:

Exercise 1 – match the words from the text with their synonyms:

1.	vocabulary	A.	source
2.	meaning	B.	delicate
3.	origin	C.	lexicon
4.	subtle	D.	contemporary
5.	central	E.	content
6.	modern	F.	essential

KEY:

Exercise 1: 1C, 2E, 3A, 4B, 5F, 6D

Exercise 2: 1 – to shorten, 2 – to have grown in, 3 – to disclose, 4 – to ignore, 5 – to reassure

Exercise 3: 1 - connection, 2 - focus, 3 - dictionary, 4 - foreign, 5 - brackets, 6 - secrets, 7 - significant

Exercise 4: 1 - to mean, 2 - to inform, 3 - to define, 4 - to differ, to differentiate, 5 - to apply

Exercise 2 – cross out the word which does not mean the same:

Example: **different:** not the same - unlike - various - ~~the same~~

1. **to expand:** to enlarge - to develop - to shorten - to increase

2. **to come from:** to originate from - to be from - to have grown in - to start from

3. **to find:** to disclose - to discover - to trace - to locate

4. **to keep in mind:** to reflect - to recognize - to ignore - to remember

5. **to worry:** to care - to concern - to reassure - to be anxious

Exercise 3 – use one word from the box to complete the sentence. There are two words more than you need:

application	master	secrets	dictionary
foreign	brackets	significant	focus
connection			

1. What is the _____ between Winston Churchill, Dave Nellist, and Airey Neave?

2. Today's objective is to _____ on new media.

3. They're making a new _____ and they want the new words on it.

4. The new constitution will allow it to make its own _____ policy and join international organisations.

5. Last year's sales figures are given in _____.

6. He was accused of passing state _____ to a foreign power.

7. All projects involve a _____ element of software development.

Exercise 4 – what is the verb?

Example: original – to originate

1. meaning - _____

2. information - _____

3. definition - _____

4. difference - _____

5. application - _____

Začátek studia – a jak dál?

Jak už jsem předeslal v editoriale, akademický rok na Univerzitě obrany má velmi rozmanitý začátek. Vás, nové studenty Univerzity obrany sice již zastihne v Brně, a tímto datem je pro vás společně se studenty 2. ročníku bakalářského studia 24. září. Oni však na rozdíl od vás zasednou ihned do školních lavic, kdežto vás čeká v podstatě týdenní pokračování vyškovského výcviku. Tato aktivita má oficiální název „Důstojnický kurz – 1. část“ a její obsah by měl být jakýmsi spojovacím můstkem mezi výukou a výcvikem, nebo jinak, chcete-li, mezi studentem a vojákem.

Od velitelů byste se v tomto týdnu měli dozvědět, co bude na škole obnášet vojenský život a od pracovníků děkanátu zase, co bude obnášet ten studijní. Na vás bude to skloubit. Někdy se vám bude zdát, že to skloubit nejde, ale nevěšte hlavu, skloubili to ti před vámi, určitě se to podaří i vám.

Já vím, že mládí nemá moc rádo mentorování starších. Ale věřte zkušenému, že vzdělání vám nikdo nevezme a že teď je ta pravá chvíle se o jeho získání pokusit. Jen se zeptejte starších kamarádů, kteří se až v pozdějším věku rozhodli doplnit si vzdělání studiem při zaměstnání, jaká je to řehole skloubit pak pracovní, často i rodinné a studijní povinnosti. A kdyby se vám zdálo, že jste si nevybrali ten pravý obor nebo že studium vlastně nenabízí přesně to, co jste si vysnili, věřte, že stojí za to zatnout zuby a studovat. Pokud bude ve vašich silách to zvládnout, a já pevně věřím, že ano, tak udělejte vše pro to, ať za tři roky touto dobou stojíte na pomyslných stupních vítězů, které budou možná představovat divadelní praktikably Mahenova divadla, kde při slavnostní promoci převezmete svůj první, a já věřím, že ne poslední, vysokoškolský diplom. Pro vysvětlení těm, kteří se

ještě příliš ve vysokoškolské terminologii nevyznají, dodávám, že tím druhým diplomem je zpravidla diplom absolventa magisterského studia, navazujícího na bakalářské.

Že jste ještě ani studovat nezačali a já už vám tady mávám před nose inženýrským titulem? Jen si nemyslete, čas uplyne jako voda, než se rozkoukáte, budou zde první semestrální zkoušky, u kterých zúročíte, jak svědomitě jste ten první půlrok pracovali. Ne, nechci vás strašit, to vůbec ne. Ale až příliš často mi prochází rukama zamítavé stanovisko pana rektora k žádosti o odvolání proti propuštění ze studia pro nesplnění studijních povinností. A až příliš často je tím důvodem podcenění informovanosti o tom, co se může a co nesmí, jaký termín je nepřekročitelný a jaká opomenutí neprominutelná.

Drtivá většina z vás si podávala přihlášku ke studiu prostřednictvím webových stránek naší školy. A na její titulní stránce je tučným písmem uvedena nabídka dokumentů, které by rozhodně neměly ujít vaši pozornosti. Opravdu vřele doporučuji se s nimi důkladně seznámit, ale předem, protože až už je zle, může být opravdu pozdě. Nikdo, ani rektor

školy vám nemůže prominout, že jste si mysleli, že... A ono to tak nebylo.

Do značné míry máte osud ve svých rukou. Jste ve zcela novém prostředí a tak říkajíc bez minulosti. Obraz o sobě si začne každý vytvářet úplně od počátku. A já vám přeji, abyste byli při jeho vytváření co nejúspěšnější a za tři roky stáli v počtu co nejhojnějším na těch zmiňovaných stupních vítězů. Protože pokud se na ně dostanete, vězte, že vítězi rozhodně budete. A vítězi nad kým? No přece nad sebou samými. Nad vlastní pohodlností, malomyslností a všemi těmi neduhy, které jsou připraveny vám stát ve vytyčené cestě a které věřím, že určitě porazíte.

Mohlo by se zdát, že jsem své povídání věnoval pouze tzv. „vojenským“ studentům. Samozřejmě tomu tak není, jen jsem chtěl, aby je při prvních krocích ve zcela novém prostředí provázel text, ve kterém se tak říkajíc najdou. Ale pokus o poučení a zejména přání úspěchu je určeno vám všem, milí prvníáci.

**Text: pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
vedoucí studijního oddělení
Foto: archiv UO**

Jedenáctero doporučení úspěšného studia

1. Osvojit si vhodné techniky učebního stylu:
  - naučit se efektivně psát poznámky,
  - naučit se efektivně číst studijní materiály,
  - naučit se porozumět studijnímu textu,
  - naučit se dobře pracovat se svojí pamětí,
2. plánovat si čas na studium s cílem co nejlépe ho využít,
3. obstarat si potřebnou literaturu ke studiu,
4. neoddalovat splnění povinností a úkolů zadávaných učitelem,
5. učit se průběžně,
6. nenechávat si uložené úkoly na poslední chvíli,
7. nepodceňovat podmínky pro učení,
8. dodržovat správný spánkový režim (spát asi 8 hodin denně), dostatečně odpočívat, sportovat a zdravě jíst,
9. nezůstávat na vzniklé problémy (studijní, osobní) sám, kontaktovat vedoucího učitele, velitele roty, vyhledat pomoc v poradně pro

- studenty,
10. v případě nepochopení probírané látky, nebát se domluvit si konzultaci s učitelem,
11. seznámit se podrobně se Studijním a zkušebním řádem Univerzity obrany a ostatními předpisy upravujícími studium.

Mgr. Pavlína Ďurišová

Několik rad z řad pedagogů

Vřele vítáme nové prváky a všem přejeme, aby se jim zde na Univerzitě obrany co nejlépe studovalo, ať už si zvolili jakýkoli obor. A protože každý začátek je těžký, je na těch nejzkušenějších, aby alespoň poradili těm, kteří si zvolili obor, na jehož začátku je budou provázet např. níže uvedené předměty. Zde je pár rad, jak na ně vydržet.

Katedra matematiky a fyziky

Katedra matematiky a fyziky FVT UO vyučuje v prvním ročníku bakalářského studia matematiku i fyziku pro všechny studijní skupiny, vojenské i civilní specializace. Oba předměty jsou propojené a navázané na výuku předmětů kateder specializací. Důležitou složkou (nikoli jedinou) výuky matematiky v prvním ročníku je diferenciální a integrální počet, bez kterého se neobejde nejen fyzika, ale ani další technické předměty a obory.

Studentům prvního ročníku lze především doporučit, aby od prvního týdne prvního semestru průběžně studovali, dělali si pečlivé poznámky v přednáškách i ve cvičeních, z týdne na týden si látku osvojovali a v případě problému neváhali kontaktovat své učitele v rámci konzultací. Není dobré odsouvat problémy a řešit je až ve zkuškovém období, to jde obvykle jen velmi těžce. V matematice a fyzice je nezbytné cvičit výpočty příkladů pravidelně během semestru, bez tréninku výsledky zkoušek nemohou být příznivé. Pokud studenti zvolí cestu svědomitě a průběžné přípravy, porozumí lépe tématům, budou si schopni poznatky lépe propojit a umět používat. Vyhnu se tak navíc možným potížím a stresům ve zkuškovém období. Toto doporučení ovšem neplatí jen pro matematiku a fyziku, ale pro studium obecně.

doc. RNDr. František Vižďa, Ph.D.

Katedra Strojírenství

Katedra Strojírenství zabezpečuje akreditovanou výuku Nauky o materiálu, Strojírenské technologie, Mechaniky, Části strojů a Pružnosti a pevnosti. Tyto předměty tvoří strojní základ studia. Jsou to důležité předměty pro udělení vysokoškolských titulů strojař Bc. či Ing. Na tyto předměty navazují předměty jednotlivých odborností. Studenti prvních ročníků se setkávají po nástupu na UO s odlišným způsobem výuky a vlastního studia. Výuka probíhá v celcích o 60 až 100 studentech, kde je velmi obtížné věnovat se jednotlivcům. Individuální a samostatná práce probíhá ve cvičeních, kde skupiny jsou podstatně menší a tím je dána větší možnost poznat studenty.

I když studenti nejsou denně přezkušováni, měli by studovat průběžně. Takto získané vědomosti uplatní efektivně při zápočtech

a zkouškách. Učitelé jsou připraveni se studenty konzultovat danou problematiku a případně je zapojit na katedře jako pomocné vědecké či pedagogické síly.

plk. doc. Ing. Milan Chalupa, CSc.

Katedra Elektrotechniky

Katedra Elektrotechniky vyučuje v prvním ročníku bakalářského studia Základy elektrotechniky, Součástky elektrotechniky a Elektronické obvody jako základní vzdělání pro všechny elektro-obory.

Studenti prvního ročníku se musejí přizpůsobit zásadní změně charakteru studia oproti střední škole, kde jste se učili zjednodušeně řečeno „reprodukovat naučené poznatky s minimem pochopení“ neboli vzít nějaký vzoreček a do něj nějak dosadit.

Úvodní předmět elektrostudia – Základy elektrotechniky – je poměrně jednoduchý (rozšířená fyzika a matematika malinko překračující úroveň SŠ). Ale zásadním problémem i pro absolventy elektroprůmyslovek spočívá v tom, že je nutné důsledné pochopení a porozumění a schopnost skutečné aplikace poznatků a nejen „nějaké dosazení něčeho do nějakého vzorečku“. Obrazně řečeno, musím být schopen ten vzoreček „sám znova vymyslet“. To vyžaduje také pochopení předchozích poznatků, protože vše na sebe navazuje, jak když stavíme dům. Studovat je tudíž třeba systematicky, od přednášky k přednášce. Kdo to odkládá na zkuškové období, je pravděpodobným kandidátem na to, aby mu ten „stavěný dům spadl na hlavu“.

Přednáška – nerovná se opisování tabule či promítaných textů. Správné využití přednášky spočívá v tom, že se snažím přemýšlet spolu s učitelem, snažím se pochopit, co vysvětluje a to si zapisuji „svými slovy“. Naprostá většina studentů to neumí a teprve se to učí postupně – obvykle 1 – 2 semestry, někdy i déle. Ideálem by bylo připravit se na přednášku tak, abych učiteli co nejvíce porozuměl. K přednášce je nutné přistupovat aktivně. Nebát se přihlásit a zeptat čemu nerozumím. Pokud se ptám účelně a přiměřeně, dobrý učitel to vítá. Je vhodné i po přednášce přijít s takovými problémy na konzultaci. Učení není jen „absorbo-

vání“ poznatků a dat (to je v závislosti od daného předmětu cca 30 %). Větší část je „učení se přemýšlet a pochybovat“. Je nutno se naučit si klást otázku proč je to tak... Slovo proč většina studentů na střední škole zapoměla.

prof. Ing. Karel Hájek, CSc.

Centrum tělesné výchovy a sportu

Nedílnou součástí studia na UO je předmět tělesná výchova. Provází všechny studenty celým studiem v rozsahu 4 hodin týdně plus tělovýchovné kurzy v I., II., a III. ročníku. O oprávněnosti zařazení tohoto předmětu do studia není třeba diskutovat. Vždyť kdo jiný než příslušníci ozbrojených sil by měli být ve výborné fyzické kondici, která je významným předpokladem pro plnění úkolů příslušníků AČR. Prokazování odpovídající tělesné výkonnosti je zákonnou povinností všech vojáků v průběhu celé jejich kariéry.

Výuka tělesné výchovy je zaměřena jednak na rozvoj základních pohybových schopností jako je vytrvalost, síla, rychlost, koordinace a obratnost, dále pak na získání nových pohybových dovedností, které pak studenti využijí ve své praxi. Sem jsou zařazeny zejména dovednosti ze sebeobrany, základy horolezectví, základy přežití, ovládání plavidel, přesuny v náročných podmínkách, plavání a záchrana atd. V neposlední řadě pak studenti získávají vědomosti z oblasti metodiky a didaktiky tak, aby byli schopni efektivně zvyšovat a udržovat svoji tělesnou výkonnost a výkonnost svých podřízených.

Občas přicházejí studenti do prvního ročníku s určitým handicapem v oblasti své kondice, zejména ve vytrvalosti a síle. Toto se samozřejmě projeví již v rámci základního výcviku a pak při výuce. Dovolují si tímto poradit, aby se cíleným tréninkem začali zabývat hned od prvních dnů na UO. Všichni učitelé Centra tělesné výchovy a sportu jsou připraveni vám připravit individuální tréninkové plány a být vám nápomocni.

plk. Mgr. Petr Hanák

Stranu připravila: čt. Jiřina Polcrová
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Jak na elektrotechniku v prvním ročníku aneb úvahy učitele nad otázkami všedního dne

Na Fakultě vojenských technologií (FVT) se studenti většiny oborů setkávají s elektrotechnickými předměty. Někteří z nich až ve druhém ročníku, avšak mnozí potkávají elektrotechniku již ve svém prvním semestru hned po maturitě (tzv. elektro-obory). Obsahem tohoto rozhovoru jsou úvahy zkušeného učitele, prof. Ing. Karla Zaplatíka, Ph.D., z Katedry elektrotechniky, nad výukou těchto nejmladších studentů a současně jeho zamýšlení nad její úrovní a možnostmi.

Pane profesore, ještě jednou vám jménem Listů UO blahopřeji k červnovému jmenování profesorem ve velké aule pražského Karolina. Co pro vás osobně tento akt představoval?

Především silný zážitek při přebírání diplomu. Už samotné historické prostory Karolina navozují pocity, které se jen stěží dají popsat. Jsou navíc umocněné přítomností významných osobností. Diplom jsem spolu s dalšími téměř 60 profesory převzal z rukou prezidenta České republiky Václava Klause, přítomný byl také ministr školství prof. Fiala, ad. Mimochodem, oba jmenovaní pánové jsou též univerzitními profesory. Profesorský titul je výsledkem dlouholeté práce a je jejím vyústěním. Osobně si myslím, že kromě splnění formálních náležitostí a úspěchu při hlasování vědeckých rad je hlavním přínosem profesora jeho životní zralost. Především to, jaký nadhled spojený s erudicí v sobě má. To se přirozeně jen velmi těžko kvantifikuje a hodnotí.

Nyní více k tématu článku. Můžete nám přiblížit výuku elektrotechniky na FVT podrobněji?

Na univerzitním intranetu v menu Aplikace/Seznam akreditovaných studijních programů může zájemce nalézt celkem šest akreditovaných studijních programů v bakalářské prezenční formě studia. Fakulty FVT se týkají programy Vojenské technologie a Vojenský pilot. V obou těchto programech jsou studenti seznamováni s elektrotechnikou a to různou formou a v různých ročnících, resp. semestrech. Zatímco v programu Vojenský pilot se s elektrotechnikou začíná ve třetím semestru v rámci stejnojmenného a jediného studijního oboru, program Vojenské technologie zahrnuje celkem dvanáct studijních oborů. Předměty s tematikou elektro jsou vyučovány v devíti z nich. V pěti oborech jsou předměty zařazeny do druhého ročníku, ve čtyřech pak

již do prvního semestru v rámci předmětů tzv. aplikovaného základu. Podle zkušeností tvoří tito studenti většinu.

Jak se vaše Katedra elektrotechniky (K-217) podílí na výuce elektro-předmětů?

Odborný profil katedry můžete nalézt v letošním dubnovém čísle Listů UO. Zde jsou také rozebrány některé vyučované obory s řadou souvislostí a návazností. Obecně vyučujeme jak nejmladší studenty v prvním semestru, tak obory, kde se s elektrotechnikou studenti setkávají až ve druhém ročníku. V obou případech se přístup učitelů mírně liší a to zejména podle rozsahu výuky a tematického složení předmětů. Výuka tzv. strojních oborů vyžaduje trochu jiný přístup, než budoucí specialisté v oboru. V prvním ročníku vyučují učitelé Katedry elektrotechniky předměty Základy elektrotechniky (1. semestr), Součástky v elektrotechnice (1. a 2. semestr) a Elektronické obvody (2. semestr).

Co tedy čeká studenta v prvním semestru a na co se má připravit?

Pro velkou většinu studentů jsou předměty s tematikou elektro poměrně velkým „nárazem“. Důvodů vidím několik. Tím prvním je fakt, že znalosti tohoto oboru jsou ze střední školy spíše malé až téměř žádné, snad s výjimkou absolventů elektrotechnických odborných škol, jež tvoří přibližně 10-15 procent studentů (tento počet však v různých letech dosti kolísá). Dále se potýkáme s tím, že řada studentů nemá vypěstované potřebné návyky ke studiu elektrotechniky. Mám na mysli logické a kritické myšlení se schopností a touhou skutečně porozumět základním zákonům. Mnozí jsou připraveni učit se spíše metodou „básničky“, tedy zpaměti. Také úroveň znalostí z matematiky a fyziky je dosti rozdílná. Vede to k tomu, že učitel se často nemůže opírat o větší matematické dovednosti a je nucen je mnohdy opak-

ovat, čímž ztrácí cenný čas. S kolegy se shodujeme v tom, že výuka v prvním ročníku je poměrně náročná na pedagogické mistrovství právě z uvedených důvodů. Jedním z našich úkolů je tedy vybudovat a sjednotit znalosti a dovednosti v oboru elektro. Výuka sestává z přednášek, numerických cvičení a laboratorních cvičení. Studenti tedy dostávají poměrně značnou dávku elektrotechniky a u řady z nich chvíli trvá, než si v sobě vše ujasní a zažijí. Jak nám ukazuje zkušenost, cestou k absolvování elektro-předmětů je poctivost a píle spíše než velké počáteční znalosti. Praxe v laboratorních pak učí studenty ověřovat si teoreticky nabyté znalosti. Tato výuka je však poměrně náročná na materiální vybavení a také na učitelské vedení včetně důrazu na bezpečnost práce.

Vidíte rozdíl v přístupu vojáků a civilních studentů?

V akademickém roce 2011-12 jsme zaznamenali poměrně značný nárůst počtu civilních studentů (obor KIS). Ti jsou školou přirozeně méně časově vytěžováni a podle mých zkušeností si studia o něco víc váží, což se projevuje v přístupu ke studiu i zkouškám. Např. celá studijní skupina KIS-C měla letos v mé přednáškové skupině jako první všechny zkoušky z předmětu Elektronické obvody v letním semestru.

Používáte při výuce nějaký podpůrný software?

Léta praxe a zkušeností mě naučily, že v prvním semestru je třeba počítače spíše nepoužívat, anebo jen s velkou uvážeností, a tam, kde je to ku prospěchu věci. Studenti jsou totiž velmi náchylní věřit všemu, co počítač ukáže. V elektrotechnice jde však právě o kritické myšlení s cílem vypěstovat si vlastní, studiem a laboratorní praxí podpořený názor. Já osobně používám v prvním semestru program MATLAB® a to zejména pro účely vizualizace

rovníc a dynamiky dějů, viz článek v prosincovém čísle Listů UO 2011. Při správném nasazení však může software výrazně podpořit algoritmické myšlení. Ve druhém semestru pak přidávám další kvalitní programy, především Micro-Cap pro simulaci elektrických obvodů, který je v mírně omezené verzi dostupný zdarma.

S jakými potížemi se studenti elektrotechniky nejvíce potýkají?

Některé jsem zmínil výše. Podle mého názoru většina studentů nemá přílišné předchozí zkušenosti s oborem. Proto je velmi důležité naučit se dělat si poznámky z přednášek, tedy oddělit podstatné informace od méně důležitých a najít si čas na počítání příkladů. Elektrotechnika je vlastně aplikovanou fyzikou a sdružuje tak v sobě jak matematický základ, tak experimentální praxi. To je pro mnohé studenty složitý a těžký „mix“. Mnohdy až po mnohonásobném opakování témat si vstřípí základní zákony a principy. Z pohledu učitele je výuka v prvním semestru o velkém příkonu a menším výkonu, tedy řečeno naším jazykem má poměrně malou účinnost, které ovšem obecně narůstá s časem. Shrnutí, výuka elektrotechniky je studenty chápána jako poměrně obtížná. Sám jsem si léta vedl ankety u absolventů, a tak mám určitý přehled o jejich názorech (posuzovací škály, frekvenční analýza). Řadu zde prezentovaných názorů mně pomáhají si ujasnit také studenti vyšších ročníků, kteří již mají jistý odstup a s nimiž spolupracuji např. v rámci soutěže STČ.

Co vás jako učitele omezuje, resp. kde jsou slabé články výuky elektrotechniky?

V životě nic není ideální, a pokud ano, tak ne moc dlouho. Platí to také pro výuku. Slabé články vidím dva základní. Tím prvním je čas, který by bylo třeba výuce a studiu elektrotechniky věnovat. Studenti, zejména vojáci, jsou značně vytiženi aktivitami, které jsou z vojenského pohledu jistě důležité, často však znamenají nedostatek prostoru pro větší zažití studia. Dnešní doba je hodně hektická a jen s obtížemi se daří vše zvládat. Druhým omezením je nedostatek peněz na vybavení

laboratoří. Máme-li se držet aktuálních trendů a zvyklostí, je třeba periodicky investovat do přístrojového a dalšího vybavení. Elektrotechnika se nedá nastudovat jen s tužkou a počítačem. Praktické návyky musejí být naprosto nezbytným vybavením absolventů. Z jiného úhlu pohledu je třeba věnovat péči výchově mladých učitelů a především je motivovat, aby na této škole působili. To je však především úloha řízení, do které se nechci nyní více pouštět. Pro vyváženost bych však rád poznamenal, že je řada věcí a oblastí, které se daří zlepšovat a které nám pomáhají, např. servis počítačů odborem OKIS, spolupráce se studijním a vědeckým oddělením, podpora nákupu oddělením logistiky, apod. Ne vše je jen o penězích. Musím však zmínit, že kromě výuky, kterou chápu jako svůj hlavní a podstatný úkol na škole, se snažíme být aktivní také v oblasti vědy. Souvisí s tím řada efektů, jako je financování, kariérní postup, aj. Pravdou však je, že dnešní honba za „body“ z vědy je podle mého názoru už dávno za hranou přiměřenosti. Jan Amos Komenský by se jistě divil, kdyby viděl, na co vše učitel utrací svůj čas.

Máte vy jako učitel nějaká osobní přání nebo vizi?

Spolupráci a větší kredit učitele a to společenský i finanční. Cítím, že jak výuka, tak věda by měly být o souhře, podpoře a sdílení. Není možné se uzavírat v kancelářích a rozepisovat emaily a články na všechny strany. Mám pocit, že většina naší činnosti má dnes ryze formální charakter. Chybí více času a prostoru na setkávání, posezení a výměnu názorů. Jen z toho se rodí kvalita. Je to trochu rozpor mezi vojenským chápáním instituce a univerzitní svobodou. Při troše dobré vůle se však i zde dá nalézt kompromis. Chce-li naše škola mít kvalitní akademický sbor, musí jej náležitě ohodnotit. Celkově však vnímám, že na FVT stále ještě převažuje kvalita, jejímiž nositeli jsou známé a erudované osobnosti. Je mi velkou ctí, že s některými z nich mohu spolupracovat.

Ptala se: čt. Jířina Polcrová
Foto: archiv FVT

Nová monografie o systému MATLAB®

V červnu 2012 vyšla v brněnském nakladatelství Tribun EU, s.r.o. nová monografie s názvem „MATLAB®. Začínáme s grafy 2D a 3D“. Je v pořadí šestou knihou, jejímž jsem autorem nebo spoluautorem.

Publikace vznikla na základě požadavků čtenářů a uživatelů MATLAB a z potřeby jistého nadhledu při práci s grafy. Jsou v ní shrnuty mé dlouholeté zkušenosti s publikační činností a prací s MATLAB, který používáme na K-217 jak ve výuce, tak v rámci vědecké práce.

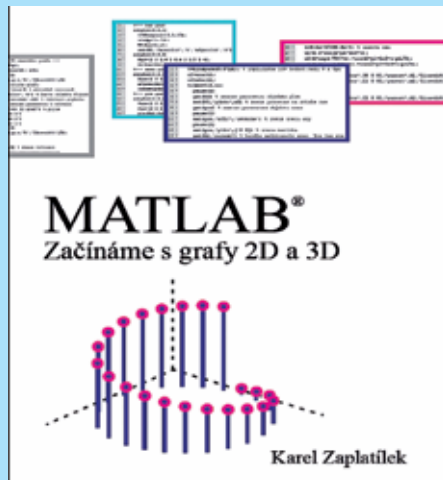
Útlá monografie s rozsahem 55 stran se zabývá klasifikací grafů a především jejich praktickou tvorbou. Čtenář-uživatel systému MATLAB se naučí tvořit grafy 2D i 3D různých typů a to ručním programováním a také s využitím interaktivních prostředí, kde se pracuje prakticky jen myší. Pochopením a vy-

užitím grafického systému Handle Graphics® získá uživatel plnou kontrolu nad veškerými grafickými výstupy. Vestavěný interaktivní help s řadou příkladů a videosekvencí dále zvýší efektivitu práce. Nechybí tabulka všech hlavních příkazů a odkazy na další možnosti a tipy. Kniha je zamýšlena jako praktická příručka tvorby grafů v prostředí MATLAB, vhodná pro každodenní použití studenty, učiteli a dalšími zájemci.

Monografie doplňuje knihy vydané v roce 2011, viz prosincové Listy UO z roku 2011 a <http://user.unob.cz/zaplatilek/>.

MATLAB® je registrovanou ochrannou známkou společnosti The MathWorks, Inc.

Text: prof. Ing. Karel Zaplatilek, Ph.D.
Katedra elektrotechniky

Kaplan se snaží studenty povzbuzovat

Jaká je role kaplana v armádě?

Řečeno velice jednoduše – být nablízku lidem a provázet je v jejich lidských i vojenských osudech. To znamená, že kaplan zde není primárně proto, aby mluvil o víře či vykonával bohoslužby, ale aby se podílel na životě profesionálního vojáka a vytvářel prostor pro setkání, které může povzbudit a motivovat.

V čem spočívá vaše práce na Univerzitě obrany?

Situace na univerzitě je v porovnání s útvary poněkud specifická, protože hlavní náplní života je zde studium. Srpen a září obvykle trávím ve vyškovských kasárnách a ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina, kde probíhají praktické kurzy, především kurz základní přípravy, a kde je přirozená možnost

osobního kontaktu. Během školního roku se též podílím na výuce, především v oblasti vojenské etiky, mezilidských vztahů a otázek spojených s náboženstvím, zvláště s islámem. Zajdu také na hodiny tělesné přípravy či tělovýchovné kurzy studentů. Určitý čas jsem také k dispozici ve své kanceláři k osobním rozhovorům. Aby k nim vůbec byla příležitost, pracovní dobu mám posunutou do večera, domů odcházím většinou po šesté či sedmé hodině.

Čeho se osobní rozhovory například týkají?

Nejčastěji probíráme otázky vztahů – s kolegy, učiteli, partnery nebo rodiči. Poměrně často narazíme na otázky kolem studia. V některých případech se dotýkáme i otázek životního poslání a o co vůbec v životě jde. V této souvislosti bych rád připomněl, že o otázkách víry mluví pouze tehdy, když si to přeje dotyčná osoba. Tam, kde o ně zájem je, se jim samozřejmě rád věnuji.

Nováci patří ke skupině studentů, kteří mají hodně práce s tím, aby se srovnali s novým prostředím, novým stylem učení, novou problematikou atd. Možná by bylo dobré, aby se dozvěděli o tom, co pro ně můžete udělat.

Neumím dělat záznaky, ale mohu nabídnout některé praktické zkušenosti a – což je někdy ještě důležitější – vyslechnout. Zjišťuji, že když člověk dokáže mluvit o svých problémech v bezpečném prostředí (obsah rozhovoru zůstává samozřejmě mezi námi), sám pak snáze nachází řešení. Mladý člověk si ne vždy důvěruje (i když to nerad přiznává), proto se snažím povzbuzovat.

Setkáváte se s problémy adaptace na vojenský život?

Setkávám. Zvláště na začátku studia. Pro některé studenty je těžké přijmout vojenskou kázeň. Nemá smysl si zastírat, že působení v armádě s sebou nese různá omezení, na druhé straně přijetí kázně a řádu mohou člověku

Kapitán Mgr. Jan Pacner je vojenským kaplanem od roku 2005. Tehdy začínal v posádce Vyškov a o tři roky později nastoupil na Univerzitu obrany v Brně, kde působí dodnes. Ve volných chvílích se věnuje četbě, kultuře, cizím jazykům. Má rád sport, zejména florbal, horská kola, běh. Dovolenu tráví nejraději v horách, kde zdolává vrcholy, nezářídka po zajištěných cestách. Jak říká, občas si ho dobírají kamarádi, že na rozdíl od většiny lidí, která chodí do práce pracovat, si on jde zahrát florbal a zaběhat. A jak to s jeho pracovní náplní ve skutečnosti je?

pomoci při zvládnání životních situací, pocho-pitelně i při samotném studiu.

Co je na práci kaplana nejtěžší?

Pro mě osobně nalézt správnou hranici mezi blízkostí a prostorem, který dopřávám druhému, jinak řečeno poznat, kdy mám nabídnout pomoc a kdy hrozí, že bych se vnucoval. Nenamlouvám si, že to vždy poznám správně. Každopádně bych nechtěl vzbuzovat dojem, že nabídkou pomoci nepřímou říkám člověku „ty jsi neschopný“ nebo „ty to nezvládneš“.

A také příznat si limity vlastních možností. Není snadné vidět, že se někdo řítí do průšvihů, ale není mu pomoci.

Čím vás vaše práce obohacuje?

Setkáváním s mladými lidmi a možností nahlédnout do lidských osudů, které jsou přes svou složitost mnohdy krásné. Jsem vděčný zvláště za chvíle, kde mohu vnímat vzájemnou důvěru. Prostředí vysoké školy i armády mě konfrontuje s novými otázkami, které, jak doufám, mě nenechávají ustrnout na místě.

Řešil jste se studenty někdy situace, o nichž si myslíte, že jste vaším slovem zásadně pomohl nebo třeba i zachránil?

Věřím, že ano. Tyto delikátní záležitosti bych ovšem nerad více rozebíral, tím spíš, že jsem si vědom situací, kde se přes všechnu podporu k překonání či vyřešení problému nedospělo.

Chci také zdůraznit, že se nepovažuji za někoho, kdo má patent na pomáhání. Často pomůže nejlíp kamarád, vícekrát jsem byl svědkem kvalitní pomoci od velitelů rot, pedagogů nebo pracovníků v poradenství. Důležité je, aby se, pokud je potřeba, pomoc našla. Jestli u mě nebo někoho jiného je druhořadé.

Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: archiv kaplana

Matematika v angličtině?

Když jsem se o možnosti studia angličtiny i fyziky (či obojího) v angličtině doslechl poprvé, říkal jsem si, že to nezní příliš lákavě. Už takhle jsem občas s matematikou bojoval, a ani s úrovní mé angličtiny to nebylo nijak valné. Tak proč si zbytečně komplikovat život?

Ale na druhou stranu, proč to aspoň nevyzkoušet? Pokud by mi to opravdu nešlo nebo se mi prostě jen nechtělo, byla tu možnost kdykoliv přestoupit na českou výuku, protože přednášky i cvičení probíhaly v obou jazycích paralelně. S poštouchnutím mých spolužáků a vědomím, že nemám co ztratit, jsem se tedy přihlásil. Tehdy se to zdálo jako celkem nevinná volba. A jak to tak bývá, hned první přednáška mě vrátila na zem.

Po pár slovech přednášejícího jsem si připadal jako v seriálu Hvězdná brána – a to naživo. Byl jsem rád, že rozumím alespoň základním frázím, ale význam většiny vyslovaných magických formulí mi zůstával utajen. Jako bych se ocitl v cizím světě. A při pohledu kolem sebe na vyvalené oči spolužáků mi došlo, že v tom nejsem sám. Jenže přednášející mluvil dál a jeho slova postupně začala být čím dál srozumitelnější (samozřejmě až na některé termíny). Chvilí sice trvalo adaptovat se na problémy v „jiném jazyce“, ale matematika se tu právem ukázala jako nejuniverzálnější jazyk, kterému se dá porozumět pro většinu z

nás trochu z jiného úhlu.

Minula první přednáška, druhá, pátá a já si uvědomil, že tenhle způsob zas tak špatný není. Přednášející měl mnoho zkušeností s přednesem v angličtině a úspěšně nám pomohl se adaptovat. Zkouška se samozřejmě také odehrávala v anglickém jazyce, ale po několika měsících přednášek i cvičení v tomto jazyce, při nichž jsme byli vedeni k vyjadřování se nahlas, bylo anglické zakončení semestru přirozené, i když ne úplně nejlehčí.

A co mi ten rok anglické matematiky dal? Minimálně jsem se naučil spoustu slovíček, ter-

mínů, ke kterým se člověk jen tak nedostane. Asi je také v každodenní konverzaci nepoužiji, ale párkrát se mi jejich znalost už hodila. A kromě rozvoje matematických dovedností jsem měl spoustu prostoru pro pilování svého anglického projevu. A díky schopným a zkušeným učitelům se i počáteční utrpení a boj s novými slovíčky postupně přeměnil na záživnou formu studia. Byla to výzva, ale taková, která se dá zvládnout. Stačí, když člověk aspoň trochu chce.

Text: čet. Jiří Komárek
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Pár drobných rad do vínku – nezaspěte začátek

Tento článek je věnován novým studentům prvních ročníků, kteří právě začínají studium na Univerzitě obrany a kteří mohou být ještě plni dojmů z přípravného kurzu ve Vyškově. My, kteří máme za sebou minimálně tři roky studia, tyto pocity známe a je na nás dát našim mladším kolegům něco do vínku.

I když jsem si jako studentka Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany prošla vším, co vás teprve čeká, není na mě, abych radila, jak zvládnout studium. Každý student má svoji metodu a nemusí mít zrovna samé jedničky, aby se dostal až ke státním zkouškám. Pokud bych však mohla trochu poradit, je dobré si uvědomit smysl naší existence na Univerzitě obrany. I když se může některým jevit začátek těžkým, studujeme tu dobrovolně sami za sebe a s pomocí kamarádů a spolužáků

lze dospět k cíli, který jsme si dali. Rozhodně nezaspět začátek! Pokud nepochopíte úvodní problematiku jakéhokoli předmětu, zaspíte

začátek či podceníte zdánlivě jednoduchá témata, jen se nahromadí zbytečně moc problémů a budou se přelévat do dalších semestrů a doprovázet vás celou dobu studia, neboť předměty jsou vzájemně provázány. Důležité je, abyste nepodcenili například také tělocvik. Není na škodu, zjistí-li si student informace o tom, jaké disciplíny jej čekají a ty začít trénovat. Čím dříve, tím lépe.

Nebojte se požádat kolegy či ostatní o pomoc. Občas ji potřebuje každý. Spolupráce je velmi důležitým činitelem toho, aby se člověk správně zapojil do kolektivu a rozdělil si práci tak, aby úspěšný celek tvořily příspěvky jednotlivých kamarádů. Možná se vám tak bude i lépe učit a pochopíte i zdánlivě nepochopitelné. Pokud to myslíte s Univerzitou obrany upřímně a vážně, necht' vám přeje štěstí a podaří se vám to, co si přejete. Studujte zkrátka tak, abyste se mohli usmívat jako ti, které vidíte na této fotce. Tak žádný stres a hodně štěstí!

Text: čet. Jiřina Polcrová
Foto: archiv autorky

Pozdrav od budoucích pilotů z Pardubic

Zatímco se studenti 3. ročníků Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany připravovali k ukončení jejich bakalářského studijního programu, obhajovali bakalářské práce a věnovali čas přípravě ke státním závěrečným zkouškám, jejich spolužáci z oboru Vojenský pilot měli poněkud jiné starosti.

Od března do začátku září působí v Pardubicích a na státnice se připraví až v následujícím akademickém roce.

Co obnáší tento půlroční kurz?

Tento kurz se skládá ze tří hlavních částí – materiální příprava, účelová příprava a praktický letecký výcvik. První dvě zmíněné části trvaly měsíc a během nich jsme se seznámili s konstrukcí a výkony Z-142C AF, elektronickým vybavením a teorií potřebnou k zahájení samotného létání. V ní jsme se naučili, jak se na let připravit a jak jej naplánovat. V praktickém leteckém výcviku pak během sedmdesáti hodin musíme prokázat schopnosti, jež jsou nutné pro to, abychom se mohli stát piloty. Testují nás v různých situacích, se kterými se vojenský pilot může setkat. Od běžných a nouzových postupů, přes navigační lety, až po lety ve skupinách a leteckou akrobacii. Hlavním cílem výcviku však není nás naučit létat, ale otestovat naše schopnosti a možnosti pro pozdější rozřazení k danému druhu letectva.

Jak vypadá takový den vojenského pilota?

Člověk ráno vstane, dojede na posádkovou ošetřovnu ke každodenní předletové zdravotní prohlídce, a pak se odebere do jídelny na

snídani. Dojde na briefingovou budovu, tam ho čeká přezkoušení pro létání na daný den. V 8 hodin začíná briefing, kde se dozvíme o aktuálním stavu počasí a jeho vývoji na letovou akci, dále o stavu letištních ploch a radiotechnického vybavení, připravenosti směny řízení letového provozu, neméně důležité jsou i informace o ornitologické situaci. Po briefingu začíná letová akce, ve které provedeme jednotlivé lety podle plánu. Po létání se všichni i s instruktory sejdeme na rozbor našich chyb a nedostatků.

Kolik hodin už máte nalítáno?

Toto je dost individuální. Jelikož nás je 16, dělíme se na dvě směny po osmi lidech. Jedna směna létá dopoledne, druhá odpoledne. Většinou se střídáme po týdnu, aby to bylo spravedlivé. Díky počasí se právě může stát, že jedna směna létá a druhá to už kvůli zhoršení podmínek nestihne. V průměru máme nyní odlétáno kolem čtyřiceti hodin. Na samostatné lety jsme připouštěni po třiceti hodinách, takže většina z nás už létá sama. První sólový let je v životě pilota důležitý mezník. Každý z nás zde musí ukázat, že je schopný sám létat a hlavně samostatně přistát.

Jak je zajištěno vaše ubytování?

Jsmo zde na služební cestě, ubytování máme tedy zdarma v nedaleké posádkové ubytovně. Cesta do práce nám zabere necelých 10 minut na kole po cyklostezce. Kromě ubytování máme zajištěno také celodenní stravu, takže je o nás postaráno po všech směrech.

Co zajímavého byste čtenářům ještě zmínili?

Hlavní věc, kterou bychom asi chtěli vzkázat je, že jsme konečně dosáhli na to, pro co celou dobu studujeme – na létání. Svým způsobem závidíme klukům z COMMANDOS, kteří se své práci a koníčku můžou věnovat ce-

loročně. V září se vrátíme opět minimálně na rok zpátky do školy, kde o létání nezapomeneme. Určitě nám to bude chybět. Bude těžké se vrátit zpět do Brna a zasednout do lavic v posluchárnách. I když to tady v Pardubicích není žádný odpočinkový kurz, bereme tento půlrok jako odměnu za to, že jsme vídali, až na hrstku světlých výjimek, dva a půl roku letadla jen na obrázku. Většina z nás, těch, kteří ještě neměli s létáním zkušenosti, si jen ověřila, že létání je to, čím se opravdu chceme v budoucnu živit. Což je každopádně životní výhra. Žít se svým koníčkem je neskutečné štěstí, které se bohužel nedostane zcela každému.

Co byste poradili studentům 1. ročníku z vašeho oboru?

Určitě bychom jim prvně popřáli hodně úspěchů při studiu, a aby nic nepodcenili. Záleželo na každém jedinci, jak se se studiem popere. Studium přirozeně není jednoduché. Člověk si mimo jiné musí zvyknout na určité věci, které je potřeba dodržovat nad rámec prostých studijních povinností – např. pracovní dobu, ústrojní kázeň, čas ranních rozvodů, apod. Musí si také být vědom, že svým chováním v pracovní době i mimo ni ovlivňuje veřejné mínění o armádě jako celku, jež v současné době není zcela na výsluní. S tím také úzce souvisí finance, které do resortu obrany proudí. V neposlední řadě bychom jim ještě rádi vzkázali, že kdyby potřebovali s čímkoliv pomoci nebo poradit, aby se na nás bez problému obrátili. Rádi pomůžeme. Také jsme byli na škole noví a ve spoustě věcí tápali.

Říkají četaři Jan Kusý a Petr Hromek, studenti Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany oboru Vojenský pilot.

**Ptala se: čt. Jiřina Polcrová
Foto: autorka**

Vojensko-profesní příprava studentů UO

Základním úkolem Univerzity obrany je zabezpečit ucelený výchovný systém, jehož nedílnou součástí je i vojenská příprava. Cílem je formovat osobnostní profil budoucího důstojníka AČR s využitím všech forem výchovy, vzdělávání i výcviku a všestranně připravit studenty pro kvalifikovaný výkon funkcí na budoucích systemizovaných místech u útvarů a zařízení AČR s pocitem hrdosti na výkon vojenského povolání.

Absolvent Univerzity obrany musí být připraven a vzdělán jako obecný manažer s profílací důstojníka.

Formování profilu studenta – budoucího důstojníka AČR je založeno na specifické odborné přípravě a výchově k tradicím a hodnotám společnosti. Tato je vyznačována svou jedinečností a specifíčkostí a zahrnuje individuální výchovné programy pro jednotlivé kategorie studentů. Příprava studenta, tj. vzdělávání, výchova a výcvik jsou zaměřeny jak do oblasti vytváření morálně volných vlastností, tak vojensko-profesionálních schopností a v neposlední řadě ke komplexní odborné přípravě k výkonu funkce.

Komplex výchovy, vzdělávání a výcviku musí postupovat celou kariérou vojáka z povolání. V tomto smyslu je Univerzita obrany prioritním garantem naplňování, rozvoje a výslednosti tohoto systému. Velení AČR a zejména velitelé vojenských útvarů potom nesou odpovědnost za dotváření výsledného profilu důstojníka v rámci služební kariéry. Společným cílem je vyprofilovat absolventa Univerzity obrany – důstojníka, který má schopnosti praktického velení a vojenského leadershipu. V tomto směru univerzita garantuje oblast vzdělávání a výchovy, a dále stanovuje zadání do oblasti výcviku, který je mimo jiné naplňován Velitelstvím výcviku-Vojenskou akademií v průběhu Důstojnického kurzu.

Cílem vojensko-profesní přípravy je vybavit studenty praktickými velitelskými dovednostmi ke kompetentnímu výkonu nástupní funkce u vojsk, zvýšit úroveň uvědomělé kázně, podřízování se režimu a normám a vést studenty k odpovědnosti za kvalitní plnění stanovených úkolů, k hrdosti na vojenské povolání.

Hlavním důvodem pro zásadní změnu systému vojenské přípravy našich studentů v letošním roce byla skutečnost, že dle kariérního řádu musí být po strážce vojensko-odborné přípravy pro výkon na první kariérní pozici u vojenských útvarů a zařízení AČR, a to v důstojnické hodnosti.

Vojensko-profesní příprava studenta vojenského prezenčního studia začíná absolvováním „Základní přípravy“, která je organizovaná u Velitelství výcviku ve Vyškově a pokračuje v „Důstojnickém kurzu“, který je členěn do 4 částí. Jeden týden v odpovědnosti univerzity po ukončení základní přípravy, dále v odpovědnosti Velitelství výcviku 7 týdnů na závěr 1. ročníku a 6 týdnů na závěr 2. ročníku. Poslední dvoutýdenní část je realizována dle rozhodnutí vedoucích profilových kateder jako vojsková stáž studentů u útvarů a zařízení AČR.

Do 2. a 3. části Důstojnického kurzu je zařazen i blok akreditovaného studia „Vojensko-profesní příprava“, který je ukončen udělením zápočtu. Studenti, kteří v průběhu studia nesplní studijní povinnosti, včetně povinností souvisejících s vojenskou přípravou a jednotlivými částmi důstojnického kurzu nebudou po vyloučení ze studia zařazováni na nosné velitelské funkce, ale na nejnižší poddůstojnická systemizovaná místa. Požadavek je, aby všechny složky přípravy vojenského profesionála (tj. výchova – vzdělávání – výcvik) byly patřičně doceňovány a napomáhaly profilaci budoucího důstojníka AČR.

sovo-profesní příprava“, který je ukončen udělením zápočtu. Studenti, kteří v průběhu studia nesplní studijní povinnosti, včetně povinností souvisejících s vojenskou přípravou a jednotlivými částmi důstojnického kurzu nebudou po vyloučení ze studia zařazováni na nosné velitelské funkce, ale na nejnižší poddůstojnická systemizovaná místa. Požadavek je, aby všechny složky přípravy vojenského profesionála (tj. výchova – vzdělávání – výcvik) byly patřičně doceňovány a napomáhaly profilaci budoucího důstojníka AČR.

Součástí komplexní přípravy studentů je „Vojensko-odborná příprava“, která je organizovaná v průběhu celého akreditovaného studia u školního praporu s cílem udržení a rozvoje schopností získaných v jednotlivých fázích výchovy, vzdělávání a výcviku, mimo zkouškové období, řádnou dovolenou a Důstojnický kurz. Zahrnuje oblasti plynoucí z praktického naplňování požadavků v každodenním praktickém životě studenta a požadavky spojené s výchovou vojenského profesionála, připravujícího se v rámci studia na svoji další kariéru.

Obsahové zaměření je řešeno ve čtyřech blocích, a to teoretické přípravy (studium základních řádů, příprava velitelů družstev a čet, příprava do celodenní směny, školení k ochraně utajovaných informací), praktické přípravy (pořadová příprava, střelecká příprava, OPZHN), tělesné přípravy (sportovní aktivity v zařízeních UO, profesní přezkoušení z TV) a bloku přednášek a diskusí ke společenským tématům, včetně prevence sociálně nežádoucích jevů (extremismus, finanční gramotnost, etika, sociální záležitosti, drogová problematika, gamblerství, tradice). V neposlední řadě se jedná o dobrovolnou účast a podporu aktivit dotvářejících charakter vojenského života studentů. Zde můžeme zařadit činnost v různých kroužcích, spolupráci a účast na aktivitách organizovaných Univerzitou obrany, AČR, partnerskými sdruženími, aktivitách pro veřejnost a účast na sportovních, kulturních či jiných akcích šířících dobré jméno a povědomí Univerzity obrany, AČR a MO. Obdobně je organizovaná příprava studentů i u magisterského studijního programu Fakulty vojenského zdravotnictví s tím rozdílem, že je větší pozornost položena do rozvoje odbornosti.

Studenti třetího ročníku jsou dále seznamováni s činnostmi každodenního života u útvarů a zařízení s důrazem na organizaci

režimových opatření, plánování, úkolování, kontrolní činnost, hodnocení, bojovou připravenost, organizaci vojensko-odborné přípravy, ochranu utajovaných informací a celou řadu dalších činností potřebných pro výkon základních funkcí.

V měsících srpen – září probíhá výcvik našich studentů u Velitelství výcviku ve Vyškově v rámci Důstojnického kurzu. Pozitivem je téměř stoprocentní účast na výcviku a aktivitě ze strany studentů jak prvního, tak druhého ročníku. V převážné míře se projevuje zájem o získání praktických návyků a dovedností v jednotlivých druzích příprav. Výcvik je zaměřen zejména na praktickou činnost, zvyšování úrovně velitelských dovedností, výcvik s materiálem a technikou za řízení zkušených instruktorů.

Dalším krokem při zvyšování připravenosti našich studentů pro výkon činností u vojenských útvarů a zařízení bude i jejich větší zapojení do řešení každodenních úkolů. Jedním z nich je i výkon útvarové směny. Doposud studenti byli zařazováni do služby 1. a 2. pomocníka dozorčího UO. Od 31.12.2012 bude výkon útvarové směny na Univerzitě obrany zabezpečován kompletně z řad studentů. Civilní ochranná směna bude řešena pouze v období měsíců červenec – září, kdy studenti jsou na řádných dovolených a vykonávají odborný výcvik u Velitelství výcviku ve Vyškově. Přinese to samozřejmě i celou řadu opatření jak v oblasti přípravy do služeb, tak jejich výkonu a následnému plnění studijních povinností.

Závěrem chci říci, že vojenské přípravě studentů Univerzity obrany je věnována náležitá pozornost. Hlavní důraz je položen na vojensko-profesní přípravu zaměřenou na kvalifikovaný výkon funkcí na budoucích systemizovaných místech. V součinnosti s jednotlivými fakultami, velitelstvím výcviku a školním praporem průběžně analyzujeme úroveň přípravy a vytváříme podmínky pro zvýšení připravenosti našich studentů. Požadavky stanovené na vojenský výcvik byly v průběhu letošního roku naplněny. Jednotlivé formy přípravy zabezpečovaly základní požadavky na výchovu, vzdělávání a výcvik v potřebné kvalitě a napomáhaly rozvoji schopností a dovedností studentů Univerzity obrany.

Text: plk. gšt. Ing. Josef Trojan
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Knihovna Univerzity obrany

Při psaní tohoto článku jsem se snažila vcítit do pocitů studenta nastupujícího do 1. ročníku, ať již vojenského či civilního programu, prezenčního nebo kombinovaného studia. Každého takového studenta bude jistě zajímat, jaké možnosti může při svém studiu využít.

Uživatelé Knihovny Univerzity obrany se může stát každý student Univerzity obrany, zaměstnanec Univerzity obrany, ale i zaměstnanec Ministerstva obrany.

Knihovnu Univerzity obrany, která nabízí svým čtenářům služby zdarma, tvoří tři půjčovny:

Půjčovna skript a učebnic (S+U) nabízí skripta a učebnice z různých oborů, například vojenské odbornosti, ekonomické vědy, marketing, management, ekonomie, společenská a přírodní vědy, jazykověda, pedagogika a psychologie, řídicí systémy, strojírenská technologie, matematika, fyzika, elektrotechnika, výpočetní systémy, inženýrství, životní prostředí a další obory. Kromě toho si lze vypůjčit i audiovizuální dokumenty. Půjčovnu skript a učebnic najdete v budově K44 čili naproti „Rohlíku“ v přízemí vpravo.

Půjčovna technické a vědecké literatury (VK) vlastní ve svém fondu především multioborově zaměřené knihy, encyklopedie a slovníky, tuzemské i zahraniční časopisy, ročenky, závěrečné kvalifikační práce, výzkumné zprávy, sborníky Univerzity obrany řady B, CD-ROMy, normy.

Půjčovna pomůcek a beletrie (POM) má k dispozici učební pomůcky, sborníky Univerzity obrany, sborníky z konferencí, ale také beletrii a populárně naučnou literaturu, což znamená, že si může student odychtnout a mezi studiem odborných textů sáhnout pro změnu třeba po kvalitní detektivce.

Půjčovna technické a vědecké literatury i půjčovna pomůcek a beletrie jsou umístěné mimo půjčovnu skript a učebnic, a to hlavně z důvodu nedostačujícího společného prostoru. Obě půjčovny najdete v brněnské části Černá Pole v areálu Univerzity obrany Černá Pole (KČP) v budově č. 17 v přízemí. Pokud chce uživatel knihovny k cestě do Černých Polí využít služeb Dopravního podniku města Brna, pojedete trolejbusem č. 25 či 26 ze zastávky Konečného náměstí. Tato zastávka leží vedle Botanické zahrady Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity, výstupní zastávka se jmenuje Lesnická a je v pořadí třetí od Konečného náměstí. Pak už mu stačí vrátit se k hlavní křižovatce, přejít přechod ve směru na Lesnou (směr od centra) a jít podél tramvajových kolejí, kde po pár metrech objeví vchod do areálu Černá Pole.

Záměrně jsem se u každé z půjčoven nezmiňovala o otevírací době, a to z důvodu, že je stejná pro všechny tři půjčovny:

pondělí	zavřeno	13.30–17.30
úterý	7.30–11.00	14.00–15.30
středa	7.30–12.30	13.30–17.30
čtvrtek	7.30–12.30	13.30–15.30
pátek	7.30–11.00	zavřeno

Mimo uvedenou dobu je možné půjčovnu využít pouze po telefonické domluvě. Poslední pracovní pátek v měsíci jsou všechny půjčovny zavřeny.

Student tedy již ví, kam jít pro své studijní materiály, ale co udělat proto, aby si je mohl zapůjčit? Především se musí zaregistrovat. Registraci se rozumí vyplnění a podepsání přihlášky čtenáře a předložení platné COTAG karty, poté bude student zanesen do databáze čtenářů. Studenti, kteří chtějí využít služeb knihoven před obdržetím COTAG karty, předloží studijní průkaz a dostanou dočasnou papírovou průkazku s čárovým kódem, kterou pak po obdržení COTAG karty vrátí v knihovně ke skartaci. Systém všech půjčoven je jednotný a propojený, tudíž není nutné se registrovat v každé půjčovně zvlášť.

Před registrací by mělo být samozřejmostí přečíst si Knihovní řád Knihovny Univerzity obrany, který najdete v knihovně na nástěnce nebo je možné přečíst si ho v elektronické podobě na webových stránkách Univerzity obrany či na služebním intranetu. Ihned po registraci obdrží každý čtenář vlastní doklad o registraci, který je zapotřebí pečlivě uschovat. Najde na něm nejenom užitečné informace o možnosti rezervace dokumentů (když jsou konkrétní tituly do jednoho kusu rozpůjčeny), objednávkách dokumentů (když si chce čtenář ušetřit čas a objedná si výpůjčky dopředu elektronicky), ale má možnost nahlížet i do svého vlastního čtenářského účtu prostřednictvím služebního intranetu nebo přes www.unob.cz – Informace o informačních zdrojích, službách a zařízeních – Knihovna – Web katalog. A toto vše (rezervace, objednávky, nahlížení do svého čtenářského účtu) je možné pouze s pomocí svého příjmení a čísla své legitimace (respektive registrace), které je každému čtenáři přiděleno po přihlášení a najde ho právě na dokladu o registraci.

Teď už se dostáváme do další důležité fáze, a to k samotnému půjčení publikací. K tomu, aby si student odnesl hromádku studijních materiálů, je třeba znát konkrétní signatury. Co je to signatura? Jedná se o označení dokumentu na regálech a díky signaturám knihovnice snadno a rychle naleznou požadované knihy. Návštěvník knihovny by tedy neměl říct: „Chci si vypůjčit skripta o fyzice, jsou asi takto velké a jsou modré, nevím sice, kdo je napsal, ale půjčoval si je dnes můj spolužák Pepík...“ To jsou nedostačující informace. Například jenom v půjčovně skript a učebnic se nalézá více než 130 tisíc kusů skript, učebnic, učebních pomůcek a CD a znát umístění celého fondu z paměti prostě nelze. Pokud studentům vyučující nenadiktují signatury doporuče-

ných publikací ke studiu přímo ve výuce, je třeba využít katalogu Knihovny Univerzity obrany. Katalog, jak již bylo zmíněno, se nachází na intranetu a na webových stránkách školy. Nebo lze využít katalog na počítačích přímo v jednotlivých půjčovnách. Hledat lze dle názvu (nebo jen některých slov z názvu), dle autora, klíčového slova (když student nezná přesný název, ani autora, ale ví, čeho by se měl studijní materiál týkat), dle ISBN (Mezinárodní standardizované číslo knihy) apod.

Když jsou patřičné dokumenty v katalogu nalezeny, čitelně se opíše na lísteček jejich signatury, obzvláště jedná-li se o větší množství.

Signatury v půjčovnách skript a učebnic (ve web katalogu je lokace označena S+U) začínají velkým písmenem S (skripta) nebo U (učebnice) a jsou doplněny čísly. Např. S 1834/1 nebo U 1756. SCD 5 je signatura pro skripta uložená na CD. Up 2306 je učební pomůcka.

V půjčovně technické a vědecké literatury (ve web katalogu je označení lokace VK) knihovnice vyhledávají publikace pomocí signatur začínajících na písmeno E, F, G apod. doplněné opět čísly. Signatury POM a BEL plus číslo jsou k nalezení v půjčovně pomůcek a beletrie (ve web katalogu lokace POM). Pokud tedy čtenář potřebuje dokument začínající signaturou E, nemůže ho chtít po knihovnicích v půjčovně skript a učebnic, ale musí zajet do Černých Polí do půjčovny technické a vědecké literatury a stejně to platí i naopak.

Délka výpůjční lhůty v půjčovně skript a učebnic je 1 rok od dne výpůjčky. U ostatních půjčoven jsou lhůty kratší, například 3 měsíce, 1 měsíc, 14 dnů apod., záleží na charakteru dokumentu. Knihovnický informační systém umožňuje prodloužit výpůjčky celkem třikrát, pokud nejsou konkrétní tituly zarezerovány.

Knihovna Univerzity obrany nabízí kromě absenčních a prezenčních výpůjčních služeb i služby další, o kterých se čtenář dozví v Knihovním řáde Univerzity obrany nebo dotazem přímo v půjčovnách.

V případech problémů a dotazů se mohou všichni uživatelé Knihovny Univerzity obrany s důvěrou obrátit na knihovnice.

**Text: Eva Poláková
s přispěním Blanky Pazderové
Foto: Mgr. Zdenka Dubová**

Kolektivní smlouvy na Univerzitě obrany

Počátek školních prázdnin je tradičně časem, kdy se ve Výcvikovém a školícím zařízení Kníničky na Brněnské přehradě scházejí zástupci Univerzity obrany jako zaměstnavatele a Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany, aby vyhodnotili plnění závazků převzatých účastníky kolektivního vyjednávání v „resortní“ a „útvárové“ kolektivní smlouvě za první kalendářní pololetí.

Letos k tomu došlo ve dnech 12. a 13. července 2012, přičemž kromě pravidelného bilančování byl v průběhu vyhodnocení plnění zmíněných kolektivních smluv také rektorem Univerzity obrany a předsedkyní ZO ČMO-SA na UO podepsán první dodatek „útvárové“ kolektivní smlouvy. V první části jednání přednesly obě strany svoje stanoviska ohledně plnění povinností, které pro zaměstnavatele a odborovou organizaci vyplývají z pracovněprávních předpisů a z výše uvedených kolektivních smluv. Jako společný závěr k této problematice pak zaznělo konstatování, že

účastníci kolektivního vyjednávání si svoje závazky v uplynulém období plnili řádně.

Z praktického hlediska však má pro občanské zaměstnance asi větší význam závěrečné projednání a podepsání prvního dodatku Kolektivní smlouvy uzavřené mezi Univerzitou obrany, který byl výsledkem více jak ročního kolektivního vyjednávání smluvních partnerů. Obsahem tohoto dodatku, jenž nabyl účinnosti dnem 1. srpna 2012, je zavedení fakultativní tělesné přípravy pro občanské zaměstnance, sladění výše odpustného s resortní kolektivní smlouvou, doplnění závazku odborové organizace vůči zaměstnavateli, úprava nakládání s útvárovým účtem fondu kulturních a sociálních potřeb na Univerzitě obrany a změny v organizační struktuře základní organizace. Poněvadž se předpokládá, že zejména zavedení možnosti účastnit se tělesné přípravy vyvolá řadu otázek, je na místě uvést alespoň základní pravidla pro využívání tohoto institutu.

Účast na tělesné přípravě v rozsahu 2 hodin týdně umožní zaměstnavatel zaměstnancům, pokud tomu nebrání vážné provozní důvody na straně zaměstnavatele; tato doba se považuje za výkon práce. Hodiny tělesné přípravy ale není možné za jednotlivé týdny sčítat. Smyslem této tělesné přípravy je vytvoření podmínek pro upevnění tělesné zdatnosti, přičemž zaměstnavatel doporučuje zaměstnancům věnovat se především běhu, cvičení v posilovně, spinningu, plavání a tenisu, a to zejména ve sportovních zařízeních Univerzity obrany umístěných v Brně. Tělesnou přípravu lze realizovat ve dnech pondělí až čtvrtek

ve době od 14:00 do 16:00 hod. Účast zaměstnance na tělesné přípravě schvaluje příslušný vedoucí zaměstnanec, který je povinen rovněž zaměstnance seznámit s Pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při tělesné přípravě a vést průkaznou evidenci účasti na tělesné přípravě, resp. oprávněnou dobu tělesné přípravy výjimečně upravit podle specifických podmínek pracoviště nebo možností daného sportoviště. Podrobnější úprava je obsažena v ustanovení čl. 14 rozkazu rektora Univerzity obrany č. 1/2012.

Na závěr celého jednání se uskutečnila diskuse, v níž se řada přítomných vyjadřovala k celé řadě aktuálních otázek – od námětů na další zkvalitnění vzájemné spolupráce až po návrhy na úpravu resortních zásad pro hospodaření s prostředky fondu kulturních a sociálních potřeb, které by umožnily širší a účelnější využívání těchto prostředků.

Text a foto: Miloslav Havlín

Co nového přineslo červencové kolegium rektora

V pondělí 23. července 2012 se uskutečnilo 4. zasedání kolegia rektora v tomto kalendářním roce. Jednalo se zároveň o poslední zasedání tohoto nejvyššího poradního sboru rektora, kterému předsedal končící rektor profesor Rudolf Urban.

Na programu jednání kolegia byly mj. otázky související s redukcí studijních fondů a stěhování některých knihovnických pracovišť, dále projednání Plánu marketingu v příštím akademickém roce, doklady o přípravě slavnostního vyřazení a promocií absolventů Univerzity obrany a některé další záležitosti.

V rámci úvodního bodu předložil prorektor pro vědeckou činnost (PVC) plk. Martin Macko záměr redukce listinných knihovnických fondů a představil i vizi přechodu na elektronický systém knihoven. Jako jeden z hlavních důvodů tohoto opatření uvedl skutečnost, že v depozitářích knihoven UO je uložena řada skript a dalších studijních materiálů, které jsou již zastaralé a tudíž málo využitel-

né pro potřebu současných i připravovaných studijních programů. Kolegium rektora dále akceptovalo návrh PVC na zrušení půjčovny beletrie. V této souvislosti plk. Macko konstatoval, že návštěvnost půjčovny beletrie je dlouhodobě na velmi nízké úrovni. Vzhledem k omezujícím se personálním i prostorovým kapacitám proto není efektivní nadále půjčovnu beletrie provozovat. Fondy této knihovny budou uloženy do depozitáře UO, aby byla zachována možnost pro případné obnovení výpůjční služby v omezeném rozsahu, např. v rámci klubu UO.

V další části jednání se členové kolegia seznámili s návrhem Plánu marketingu UO pro akademický rok 2012-2013. Vedoucí oddělení vnějších vztahů pplk. Vladimír Šidla odůvodnil podobu tohoto dokumentu. Přitom zdůraznil, že v porovnání s minulostí nejde pouze o marketingový plán zaměřený na získávání uchazečů o studium, nýbrž o komplexně pojatý dokument, který definuje řadu úkolů a opatření zaměřených na zvýšení důvěryhodnosti a prestiže naší vojenské vysoké školy mezi zájmovými segmenty vojenské i civilní veřejnosti. V rámci dokladu prorektora pro vnější vztahy a rozvoj plk. Jaroslava Průchy byla představena i podoba Průvodce studenta 1. ročníku FEM a FVT. Tento již tradiční ma-

teriál sloužící k základní orientaci budoucích studentů 1. ročníku byl distribuován povolancům v základní přípravě v polovině srpna. Plukovník Průcha dále seznámil členy kolegia s harmonogramem zpracování Ročenky absolventů vojenského studia 2012.

Na závěr řádných bodů jednání kolegia byly bez připomínek přijaty doklady zástupce rektora plk. gšt. Josefa Trojana a děkanů obou brněnských fakult k přípravě slavnostního vyřazení absolventů UO a promocií na Fakultě ekonomiky a managementu a na Fakultě vojenských technologií (témto událostem se blíže věnujeme v jiné části vydání Listů UO).

V rámci bodu „Různé“ byla největší pozornost věnována sdělení nastupujícího rektora plk. Bohuslava Příkryla k problematice organizační a personální transformace školy v následujících dvou letech a ke zkušebnostem z kontroly řídicí a administrativní stránky projektů EU realizovaných na UO. V závěru jednání kolegia kvestor plk. Jiří Durec podrobně rozebral aktuální stav čerpání rozpočtových položek a finančních prostředků určených na oblast výzkumu a vývoje.

Text: dr. Miloš Dyčka, CSc. tajemník kolegia rektora

Letní výcvikové kurzy po novém

Celá armáda prochází v současné době mnoha změnami, ve většině případů toto nastává z důvodu finančního. Proto i letní výcvikové kurzy pro první ročníky Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany probíhaly ve velmi odlišném stylu oproti předešlým létům.

Jak říká jeden z vedoucích kurzu podplukovník PhDr. Tomáš Černohorský, Ph.D., celá struktura a průběh se velmi změnil.

V čem je největší změna?

Největší změnu pocítili studenti v dislokaci tohoto kurzu. Nejezdí se do jižních Čech na celých pět dní jako dříve, nýbrž na Brněnskou přehradu, přičemž se každé vracíme zpět na ubikace. Studenti si tak, kromě osvojení speciálních dovedností spojených s intenzivním pobytem v přírodě, nemohou prožít táboření, pobyt v krásném prostředí jihočeských rybníků a jiná specifika, které by měl takovýto kurz přinášet.

Jak tedy vypadá jeden den letního kurzu?

Ráno se sbalí materiál, studenti nastoupí před Centrum tělesné výchovy a sportu a vyje-

de se směr Brněnská přehrada. Zde se studenti rozdělí na dvě skupiny. Jednu z nich učíme základní znalosti a dovednosti v oblasti přesunů na plavidlech. Bohužel se cvičí na klidné vodě, což se s tekoucí vodou nedá vůbec srovnat, a studenti také pocítují jistou nespokojenost a smutek, porovnávají-li zkušenosti svých starších spolužáků. Druhá skupina se věnuje přesunům na kolech. V minutých letech jsme nasadili na kolo a vydali se několik desítek kilometrů po relativně bezpečných cyklostezkách z prostoru ubytování, kde jsme měli zajištěnou stravu. Na přehradu je nám v čase oběda dováženo jídlo, což komplikuje i možnosti širšího využití vzdálenějších a bezpečnějších cyklotras. V pozdním odpolední se vrátíme zpět domů. Studenti tak přijdou o zkušenosti se zakládáním tábora a další činnosti, spjaté s bezprostředním pobytem v přírodě.

Čekají nás ještě nějaké změny?

To nikdo dnes neví. Finančních prostředků je stále méně a jsme vlastně rádi, že kurz ještě probíhá. Dokud

budou k dispozici finance, budeme se snažit pro další studenty kurzy nadále organizovat a koncipovat jejich náplň, i za těchto omezených podmínek tak, aby splnily svůj účel. Letní výcvikové kurzy plní ve výukovém procesu TV své specifické cíle a úkoly. U studentů se těšily, i přes svou náročnost, značné oblibě. Uvidíme však, jak se bude nadále otázka letních kurzů vyvíjet.

Ptala se: **čet. Jiřina Polcrová**
Foto: **archiv autorů**

Budoucí studenti UO se připravují ve Vyškově

Přes tři stovky nováčků se sešlo do Vyškova, aby v průběhu srpna a září absolvovali základní vojenskou přípravu. Teprve po její zdárném ukončení se stanou studenty Univerzity obrany.

Pod vedením instruktorů Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově se nejprve učí vojenskému vystupování, věnují se pořadové přípravě a základním řádům, aby se k tomu zanedlouho připojily především střelecká a polní příprava.

Hlavním úkolem Kurzů základní přípravy je naučit vojáka vše, co potřebuje k přežití a k boji, zvládat obsluhu a střelbu ze základních

ručních zbraní a zvyšovat si svoji fyzickou zdatnost a psychickou odolnost pro výkon služby vojenského profesionála. Všichni rekruti musejí zvládnout také orientaci v terénu bez mapy i s mapou, základní dovednosti k vedení boje jednotlivce a k přežití na bojišti a další úkoly.

Neprerušitý výcvik probíhá každý den od pondělí do pátku. To, že je náročný potvrzuje i nejménovaný nováček, který se svěřil jen nerad: „Je to dřina, myslel jsem si, že mám lepší kondici. Naštěstí jsem si našel zde kamarády, ti mě vždy povzbudí a ujistí, že bojuje každý. Ale pro to tady jsme. Mým cílem je přípravu zvládnout a hlavně se nelitovat.“

Náčelník Oddělení základní přípravy a garant kurzu major Rostislav Juppa si nováčky docela pochvaluje. „Zatím, co jsem měl možnost pozorovat, mají náboj. A hlavně zájem. Dnes měli první přezkoušení, a i když výsledky ještě nejsou, mohu říct, že fyzická kondice branců je oproti loňsku o něco lepší.“

Součástí dvouměsíčního základního výcviku budoucích studentů Univerzity obrany bývá i setkání s vedením školy. Letos proběhlo v pondělí 13. srpna ve Vyškově a zazněla na něm spousta užitečných informací. Zástupce rektora UO plukovník Ing. Josef Trojan hovořil o vojensko-profesní přípravě, která je

organizovaná po celou dobu studia a seznámil je se strukturou školy a s jejími základními úkoly a s požadovaným osobnostním profilem studenta UO. Závěrem všem popřál potřebnou vytrvalost a hodně úspěchů. „Pro vojenskou kariéru jste se rozhodli sami a svobodně. Plňte si své studijní a služební povinnosti zodpovědně,“ nabádal nováčky plukovník Trojan.

O jazykové přípravě budoucích studentů hovořila na setkání ve Vyškově ředitelka Centra jazykové přípravy na UO PhDr. Jana Tomšů, o tom, co je čeká na Fakultě ekonomiky a managementu proděkan pro vnější vztahy a rozvoj podplukovník Ing. Jaroslav Kozůbek, Ph.D., a co na Fakultě vojenských technologií budoucí proděkan pro studijní a pedagogickou činnost podplukovník Ing. Luděk Jedlička, Ph.D. Prostor byl také pro dotazy z auditoria, a i když ne na všechny bylo jednoduché odpovědět, nováčci byli k poznání poměrů na Univerzitě obrany o další krůček blíže.

Text a foto: **Mgr. Zdeňka Dubová**

Informace o studiu pro začínající studenty najdete na www.unob.cz/informace_o_studiu

Vítězové Vranovského léta 2012 jsou z Univerzity obrany

Smíšené volejbalové družstvo Univerzity obrany (ve složení rotná Bc. Gabriela Andrýsková - kapitánka týmu, kapitán Ing. Jan Sobotka, poručík Ing. Josef Časar, poručík Bc. Petr Kos, rotný Bc. Miroslav Bednář, Mgr. Martina Eliášová a svobodník David Tříška) se zúčastnilo Volejbalového turnaje smíšených družstev v rámci Vranovského léta 2012. Ten se konal ve dnech 14. a 15. července 2012 v blízkosti Vranovské přehrady.

Jak už je na těchto turnajích zvykem, univerzitní tým si zvolil „krycí“ název týmu - Rumídcí, který vyjadřoval sympatie hráčů k oblíbenému dětskému seriálu Gumídcí.

Turnaje se letos zúčastnilo celkem 64 týmů z různých koutů republiky. Zápasy v základních skupinách se odehrály na 11 kurtech. Univerzitní tým v základní čtyřčlenné skupině vyhrál všechna utkání 2:0 a zajistil si tak první postupové místo ze dvou. Vzhledem k počtu přihlášených družstev se základní skupiny dohrávaly kolem 18 hodiny a tak další zápasy na hráče čekaly až v neděli. Také kulturní večer na Vranovské pláži bývá vždy velice dlouhý a náročný, ale ani zde se Rumídcí neztratili.

V neděli bylo zbylých 32 týmů rozděleno do 8 skupin, ze kterých postupovaly první dva týmy. Tým z Univerzity obrany si opět bez velkých problémů zajistil postup z prvního místa mezi 16 nejlepších týmů a tak hráče ani

nemusel mrzet jeden prohraný set s týmem Hergot. V osmičlenné skupině si Rumídcí poradili 2:0 s domácím týmem Aero osolená voda. Opravdu velkou zkouškou potom bylo čtvrtfinále s favorizovaným týmem brněnských extraligových juniorů, které univerzitní tým udolal až v tie-breaku. Do semifinále proti STS Chvojkovice - Brod Rumídcí nastoupili trochu nekoncentrovaně a prohráli první set. Po důsledné domluvě od kapitánky Andrýskové se tým vrátil ke své hře a další set i tie-break vyhrál. Ve finále na tým z univerzity čekal favorizovaný tým Otroci královny Alžběty, jehož kostru tvořili hráči druholigových Šlapanic. Otroci možná soupeře trochu podcenili a na s nadšením hrající Rumídky nestačili. Tým z Univer-

zity obrany vyhrál finálový zápas 2:0 a ovládl tak celý turnaj.

Ocenění Gábiny Andrýskové, jako nejlepší hráčky turnaje, pak už jen korunovalo tento velký úspěch. Nejlepší týmy byly odměněny hodnotnými cenami a velkým potleskem přihlížejících diváků, kteří v průběhu turnaje vytvořili nezapomenutelnou kulisu. Hráči z UO během turnaje (odehráli celkem 10 zápasů) předvedli velké odhodlání a sílu, která je jistě zdobí nejen na hřišti, ale i v jejich profesním životě. A právě tím pak přispěli k velice povedené prezentaci Univerzity obrany na veřejnosti.

Text: kpt. Ing. Jan Sobotka

Foto: vranovskeleto.cz

Účast UO na Českých akademických hrách 2012

Vysoké učení technické v Brně z pověření České asociace univerzitního sportu uspořádalo ve dnech 10. až 15. června 2012 již 11. ročník Českých akademických her. Šlo o největší setkání a vrcholnou soutěž akademických sportovců ČR, na které nechyběli studenti – sportovci z Univerzity obrany.

VUTu se ve spolupráci s dalšími brněnskými vysokými školami – Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, Mendlova univerzita v Brně, Univerzita obrany a Masarykova univerzita – podařilo připravit zajímavý sportovní program ve 29 sportech na moderních certifikovaných sportovištích jednotlivých univerzitních kampusů a na sportovištích předních brněnských sportovních klubů. Centrum tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany za-

bezpečovalo disciplíny plavání na bazénu UO v kasárnách Jana Babáka a kuželky v herně KK Moravská Slávia na Vojtově ulici v Brně.

Těto významné multisportovní akce se zúčastnilo 2106 nejlepších sportovců ze 43 veřejných, státních a soukromých vysokých škol. Vysokoškolští sportovci se v duchu fair play utkali nejen o medailová umístění (rozdalo se přes 440 zlatých medailí), ale také o tituly „Akademických mistrů ČR“ nebo v nominačních bojích o účast na Akademickém mistrovství světa.

Studenti Univerzity obrany reprezentovali naši školu v následujících sportech – atletika, tenis, stolní tenis, plážový volejbal a futsal. Například v atletice svobodník Petr Hnízdil v trojskoku vybojoval krásné 2. místo (14,33 metrů), svobodník Tomáš Koutný ve skoku vysokém obsadil 5. příčku (1,85 metrů) a svobodník Michal Čunát ve skoku

dalekém získal 6. místo (5,96 metrů). Studentky rotná Gabriela Andrýsková a Tereza Grycová v plážovém volejbalu dvojic obsadily 9. – 12. pozici. Ve futsalu mužský tým Univerzity obrany skončil na 5. místě.

Text: Dr. Pavel Pazdera

Foto: M. Dvořáková

ERASMUS v rámci specializace ochrany proti ZHN

Ve dnech 4. až 6. června 2012 proběhlo pracovní jednání mezi zástupci varšavského Centra ochrany proti ZHN ozbrojených sil Polska zařazeného do organizační struktury Akademie národní obrany a vedením Ústavu ochrany proti ZHN Univerzity obrany. Pondělní dopoledne bylo vyčleněno pro seznámení účastníků jednání se školicími pracovišti.

Pozornost byla zaměřena zejména na možnost zahájení spolupráce mezi pracovišti v rámci programu ERASMUS, jejíž základ byl položen podpisem Bilaterální smlouvy uzavřené Univerzitou obrany a výše zmíněnou akademií.

Odpoledne proběhly ukázky laboratorní určených nejen pro plnění vědeckých a výzkumných úkolů, ale i ostatních laboratorní primárně určených pro studenty chemické specializace Univerzity obrany a účastníky odborných kurzů. Příslušníci polské delegace ocenili výsledky vědecko-výzkumné práce, které byly reprezentovány praktickou ukázkou moderních prostředků osobní a laboratorní dozimetrické a chemické kontroly a nových metod pro testování odolnosti prostředků individuální ochrany. Úterní dopoledne bylo zaměřeno na detailní diskusi problémů týkajících se možnosti navázání vzájemné spolupráce v rámci vědecké práce a na praktické naplnění požadavků na mobilitu pedagogických pracovníků a studentů oboru Vojenská chemie. Doprovodný

program byl reprezentován návštěvou terénního pracoviště Výzkumného technického ústavu ochrany „Kamenná chaloupka“.

Předem stanovené cíle rozhovorů, tedy zlepšení kvality a zvýšení objemu spolupráce mezi uvedenými vysokoškolskými institucemi a zvýšení objemu mobility studentů a pedagogických pracovníků se podařilo naplnit. Na základě rozsáhlých a velmi podnětných diskusí bylo nalezeno velké množství styčných témat pro realizaci mobility v oblasti technických aspektů ochrany proti ZHN a oblasti řízení a organizace ochrany proti ZHN. Společnou deklarací bylo potvrzeno, že další rozvoj vzájemné spolupráce bude v rámci mobility realizován při řešení otázek technických aspektů týkajících se perspektivy použití bojových chemických látek (BCHL), detekce BCHL, systému odběru a analýzy radioaktivních látek a možnosti testování odolnosti prostředků individuální ochrany. V oblasti řízení a organizace ochrany proti ZHN bude vzájemná spolupráce naplňována v rámci zdokonalení systému monitoro-

vání radiální, chemické a biologické situace v podmínkách ČR, AČR a Aliance, zavádění automatizovaných systémů velení a řízení Chemického vojska AČR, způsobů realizace ochrany proti ZHN a chemického zabezpečení v podmínkách AČR, naplňování konceptu NEC v systému ochrany vojsk proti účinkům ZHN a PNL a realizace systému využití letecké gamaspektrometrie pro detekci radioaktivních zářičů. Zároveň obě strany vyjádřily přesvědčení, že obě akademická pracoviště jsou připravena zahájit vzájemnou spolupráci, která bude v prvopočátku realizována na úrovni mobility pedagogických a vědeckých pracovníků a účasti na odborných konferencích a seminářích organizovanými oběma institucemi. Vedoucí polské delegace, podplukovník Adam Bagniewski v závěru jednání vysoce ocenil přístup vedení ústavu a jeho ochotu k navázání vzájemné spolupráce.

**Text: pplk. Pavel Otríšal
Foto: Marzin Szerszeń**

Na slovíčko s francouzským kadetem

Mohl byste se krátce představit?

Jmenuji se Mickaël Duprat, je mi 25 let a pocházím z přímořského města Soulac sur Mer (1h a půl severně od Bordeaux). Moje hodnost je aspirant, protože nyní studuji dvouletou důstojnickou školu Ecole de l'air v Salon de Provence (30 min severně od Marseille). Svoji vojenskou kariéru jsem začínal v Rochefort sur Mer, poté jsem pokračoval v Mont de Marson a můj první útvar byl v Tours.

Kde pracujete?

Pracuji a žiji v Salon de Provence.

Absolvoval jste u nás kurz CZECHMIL. Jaké jsou vaše dojmy?

Kurz začal sérií prezentací o Univerzitě obrany, AČR a leteckých základnách. Poté, jsme se zúčastnili přednášky představených návodcích (FAC) o jejich práci a zkušenostech z nasazení v misích v Afghánistánu, což nám pomohlo lépe pochopit jejich práci. Další den jsme byli na ukázce střeleb bojových vrtulníků Mi-24, což bylo velmi působivé. Dále jsme ještě navštívili základnu Náměšť nad Oslavou, kde jsem měl možnost vyměnit si pracovní zkušenosti s řidiči letového provozu. Poslední den

kurzu jsme navštívili bojiště Austerlitz, Mohylu míru a muzeum, které se zde nachází.

Co vás na Univerzitě obrany zaujalo nejvíce?

Nejvíce se mi líbil váš způsob výuky a opravdu jsem byl rád, že jsem s vámi mohl navštívit Vyškov a bojiště na Slavkově.

Byl jste u nás poprvé?

Ne, v České republice jsem byl již několikrát, ale v Brně jsem byl poprvé.

Mluvíte česky, kde jste k tomu přišel?

Mluvím trochu česky. Snažím se. Moje žena je Češka a snaží se na mě mluvit česky, abych si jazyk „naposlouchal“ a osvojil.

Znamená to, že Českou republiku navštívíte častěji?

Ano, jezdím sem jedenkrát-dvakrát ročně. Znáám Prahu a střední Čechy (Benešov, Tábor).

Co vám na Čechách imponuje?

Čechy mám rád, protože jsem jimi vždy pěkně přivítán. Mám rád českou kuchyni a především dezerty. Snažím se mluvit s rodinou mé ženy a oni mě vždy trpělivě poslouchají a snaží se mi pomáhat v naučení jazyka. Později bych zde rád žil s mou ženou. Uvidíme.

Rád bych chtěl poděkovat organizačnímu týmu kurzu CZECHMIL, který nám připravil velmi zajímavý týden a ze kterého jsem si odnesl hodně dojmů a zážitků.

**Ptal se: kpt. Ing. Miroslav Šebela, Ph.D.
Foto: archiv Mickaël Duprat**

Na téma mezinárodní spolupráce

Ve dnech 1. až 13. července 2012 proběhl v rámci aktivit Erasmu na polské Akademii národní obrany ve Varšavě I. ročník intenzivního kurzu Erasmu „AVIATION FOR CITIZEN SECURITY AND SAFETY“.

Kromě lektorů a studentů domácí univerzity se čtrnáctidenního programu účastnilo celkem 6 univerzit a to z Estonska, Litvy, Slovenska, Polska. Česká republika byla reprezentována zástupci Univerzity obrany.

Hlavním cílem tohoto programu, rozloženého do 14 dní bylo zvýšení povědomí u studentů bakalářských a magisterských programů výše uvedených institucí o možnostech, které letectvo může zajišťovat ve prospěch civilního obyvatelstva. Vedlejším cílem pak bylo vytvoření mezinárodní komunity pěti zemí, které si mezi sebou vymění zkušenosti ze studia, z leteckých aktivit a činností souvisejících se zaměřením programu zabezpečovaných na národní úrovni. Kurz je rovněž směřován do oblasti celoživotního vzdělávání týkající se letecké problematiky. Program je rozložen do tří let (2012 – 2014), kdy se předpokládá každoroční obměna studentů participujících v daném čtrnáctidenním cyklu. V roce 2014 by měl být rovněž finalizován písemný materiál, který bude využit zúčastněnými institucemi jako výukový materiál nejen formou přednášek, ale především možnostmi E-learningové formy kurzu.

Základy této mezinárodní spolupráce v rámci aktivit Erasmu byly položeny v roce 2010. Tehdy se představitelé Akademie národní obrany z Polska obrátili na Univerzitu obrany s otázkou, zda by takovýto projekt zaměřený na leteckou problematiku podpořila. Vedení univerzity společně s koordináto-

rem Univerzity obrany pro ERASMUS pplk. RNDr. Antonínem Müllerem, CSc., rozhodlo, stejně jako další tři zahraniční instituce, že se budou na dané aktivitě podílet. Tím byl splněn základní předpoklad pro organizátora Intenzivního programu k možné žádosti o finanční pokrytí projektu.

Závěrem roku 2011 pak Univerzita obrany obdržela informaci, že kurz je v rámci ERASMUS aktivit schválen a lze ho realizovat. Organizací naší účasti se zhostila Fakulta vojenských technologií prostřednictvím Katedry letectva. Lektor pro tento rok byl ustanoven pplk. gšt. Ing. Miloslav Bauer, Ph.D.

Zájem na účasti studentů projevil Fakultu vojenských technologií a Fakultu vojenského zdravotnictví. Fakulta ekonomiky a managementu se vzhledem k zaměření kurzu účasti studentů vzdala. Z výběrového řízení pak byli za FVT delegováni dva studenti oboru Letový provoz – modulu Pilot (des. Vrabec; svob. Daněk) a za FVZ tři studenti oboru Zdravotnický záchranář (des. Bauer; des. Král; des. Rybář).

Česká republika obdržela úkol na zpracování materiálu pro výuku v oblasti Letecké pátrací a záchranné služby (SAR – Search and Rescue) a výuku z oblasti Letecké záchranné služby (HEMS – Helicopter Emergency Medical Service). Delegovaní studenti zpracovávali v přípravném období materiál směřovaný k uvedené problematice. Vhodným prostředkem přípravy studentů byla i návštěva u vybraných poskytovatelů Letecké záchranné služby HEMS v ČR. Těmito byly DSA a.s., se sídlem střediska LZS v Hradci Králové a LZS AČR se sídlem Plzeň-Líně.

Intenzivní program byl ve 14 dnech rozložen na 10 dní přednášek, seminářů, praktických ukázek poskytovatelů leteckých činností a závěrečné přezkoušení znalostí. Kurz byl doplněn poznáváním polských dějin, návštěvou s nimi souvisejících kulturních a historických památek i sportovními aktivitami.

Tematické bloky obsahovaly níže uvedenou problematiku:

- letecké záchranné služby (SAR; HEMS),
- letecké horské záchranné služby,
- letecké námořní záchranné služby,
- použití letectva během přírodních katastrof,
- použití letectva pro zajištění veřejného pořádku (EURO 2012),
- použití letectva v rámci aktivit POLICIE,
- použití letectva ve prospěch hasičského záchranného sboru,
- použití letectva při ostraze státních hranic a hranic EU,
- použití letectva ve prospěch ochrany životního prostředí.

Každému modulu byly vyčleněny 4 hodiny přednášek, seminář a praktická ukáзка stanoviště poskytující tyto aktivity v Polsku. Na závěr pak proběhlo přezkoušení účastníků formou písemného testu.

Jedním ze závěrů Intenzivního programu „AVIATION FOR CITIZEN SECURITY AND SAFETY“ byla rovněž výzva pro využití zpracovaného materiálu na domácích vzdělávacích institucích. Po úspěšném absolvování závěrečného testu získali studenti možnost uznání 4 ECTS na domácích univerzitách či akademiích.

Přínosem pro studenty bylo především objasnění činností letectva v uvedených oblastech, prezentování vlastních názorů k dané problematice v mezinárodním prostředí a navázání nových kontaktů. Nezanedbatelným přínosem bylo rovněž porovnání systému vzdělávání na jiných institucích.

Text a foto: pplk. gšt. Ing. Miloslav Bauer, Ph.D.

Rok pod modrou vlajkou aneb kus života v kraťasech a pod moskytiérou

Začátek v Beni

Do Beni přilétám se zastávkou v Gomě, správním středisku provincie Severní Kivu, kde jsem strávil tři dny, než se našlo místo v dalším vrtulníku, který mě dopravil do cíle. Na letišti, což není nic jiného než dostatečně široký a dlouhý pás udusané půdy, který je udržován, aby nezarostl, na mě už čeká uruguayský kolega Rodrigo s autem. Většinu „výbavy“ areálu tvoří pár obytných kontejnerů, ve kterých jsou kanceláře a „odbavovací hala“, zbytek jsou budovy pochybné kvality, které slouží jako sklady. V podstatě celé letiště je obehnané ostnatým drátem a hlídané jordánskými „modrými přílbami“.

Již při letném pohledu kolem, během výstupu z letadla, je zřejmý rozdíl mezi charakterem krajiny v Pinze a tady. Zatímco Pinzu obklopoval hustý prales, zde je vegetace mnohem řidší, převažují „políčka“, na kterých místní pěstují převážně „kasavu“, což je ve svahilštině název pro maniok, ale i například kávové boby. I tak má ale místní podoba obhospodařované půdy velmi daleko k té naší evropské.

První překvapení

Při výjezdu z letiště přichází první velké překvapení. Hned za závorou letiště totiž vjíždíme na úzkou, ale jinak bezchybnou, asfaltovou silnici. Něco takového jsem v Kongu ještě neviděl – ani Gomě, ani v Kinshase – kde sice v některých částech města asfaltové vozovky jsou, ale v dezolátním stavu. Jak se od Rodriga dozvídám, byla teprve nedávno dokončena a podle plánu by měla spojit Gomu, ležící stovky kilometrů na jih odsud, s provincií Orientale na severu. Silnici staví na základě mezi vládní dohody čínská firma. Cenou jsou perspektivní práva na těžbu místních nerostů. A těch je zde požehnaně, o tom však později.

Po zhruba dvaceti minutách přijíždíme do našeho „hausu“, který leží na začátku Beni, kousek od té pěkné silnice. Na první pohled to

vypadá jako nádherný dům, zasazený do malé, udržované zahrady, ovšem při vstupu dovnitř zjišťuji, že „obálka“ vypadá mnohem lépe než „vnitřek“. I tak je to však příjemná změna oproti ubytování v Pinze.

V Beni

Poté, co si vybalím, odjízdim do centra Beni, kde máme kancelář i my, Milobové, seznámit se se zbytkem kolegů. Na rozdíl od předchozího týmu, kde jsme byli všichni muži, v tomto jsou i ženy. Je tomu tak proto, že se jedná o tzv. „green team“, což znamená, že podmínky k životu nejsou tak náročné jako na „red teamech“, kterými – právě na rozdíl od žen – musí většina mužů projít. Za dobu mé přítomnosti se zde vystřídaly Zambijka, Malawijka, Malajka a Ukrajinka. Ostatní, „pánská“ část osazenstva, pocházela rovněž ze všech koutů světa (Mali, Peru, Paraguay, Rumunsko, Tunisko, Indonésie, Zambie). Tak různorodá společnost kultur, zvyků a náboženství přináší pochopitelně někdy i problémy, jejichž řešení nebylo pro mě jakožto vedoucího vždy jednoduché. Byla to zcela jiná zkušenost, než jakou jsem zakusil v předcházejícím teamu.

Během několika málo dnů jsem absolvoval zdořilostní návštěvy a setkání s důležitými úředníky místního zastoupení správy OSN nebo veliteli nepálského a jordánského kontingentu. Poměrně brzo se ukázalo, jak užitečné takové kontakty mohou být, jelikož první vážné problémy přišly asi týden po mém příjezdu.

Vzpouza

Nedlouho poté, co vládní síly FRDC udeřily na rebely, přišla odvěta. Jedno ráno, asi týden po mém příjezdu, přiběhl do naší kanceláře celý „bledý“ jeden z našich tlumočnicků. Záhy jsme se dozvěděli příčinu jeho rozrušení. Uplynulou noc totiž rebelové přepadli a částečně vypálili výcvikový tábor FRDC, který ležel nedaleko města na okraji národního par-

ku Virunga, a část posádky postříleli. Něco takového tady nikdo nečekal, protože se mělo za to, že na tak velké sousto si vzbouřenci netroufnou. Městem se navíc začala šířit fáma, že v následujících dnech se pokusí dobít i samotné město. Část obyvatel začala prchat. Situace se zdála být vážná. Byla svolána mimořádná porada za účasti jak civilních, tak i vojenských částí místního zastoupení OSN, včetně velitelů obou kontingentů. Přizváni byli i velitelé FRDC. Výsledkem byl plán stabilizace bezpečnostní situace. Jednotky věrné vládě zaujaly kruhovou obranu kolem města. Rovněž tak bylo vybudováno několik nových kontrolních bodů na důležitých místech města. Kontingenty mezinárodního společenství v reakci na hrozbu znásobily ostrahu objektů OSN a to nejen v samotném městě, ale i místního letiště, které mělo strategický význam pro zásobování nebo v případě evakuace.

Znepokojivá zpráva

Když už bylo téměř vše připraveno na očekávaný útok zvenčí, přišla další neméně znepokojivá zpráva. Na druhé straně města se vzbouřili vězni, odbrojlili stáže a převzali kontrolu nad věznicí. Situace dosáhla kritické úrovně, protože část vězňů, z nichž nemálo patřilo k některému z rebelských hnutí, uprchla a rozptýlila se po městě a blízkém okolí. Štěstím bylo, že větší část trestanců přeci jen prozatím zůstala v areálu věznice. Bylo nutné rychle jednat, neboť hrozilo reálné nebezpečí, že v případě útoku zvenčí budeme čelit i útoku z týlu. S ohledem na povahu ohrožení bylo rozhodnuto, že vyjednávání s vězeňskými vzbouřenci započnou vojáci. Vyjednávací tým tvořili oba velitelé kontingentů a já, jakožto team leader místních vojenských pozorovatelů.

Věznice

Spolu se dvěma tlumočníky, a po jednom autě vojáků z jordánského a nepálského kontingentu, jsme se blížili k budově věznice.

První, co mě při prvním pohledu zaujalo, byl její vzhled a velikost. Nebyla totiž plošně příliš rozsáhlá, velikostí přibližně odpovídala asi fotbalovému hřišti. V podstatě se jednalo o velký dvůr obehnaný vysokými zdmi a velkými vraty uprostřed. Jakmile jsme se dostali ještě blíže, naskytl se nám těžko pochopitelný obrázek. Vrata byly vylomené, vězni posedávali různě kolem spolu s „bachaři“. Až mnohem později jsme se dozvěděli, proč tomu tak bylo. Klíčem k pochopení je fakt, že vězeň, který si odpykává trest, není živěn státem (taky, kde by na to vzal), ale příbuznými. Záleží tedy na nich, co a jestli vůbec bude něco jíst. Každý den přicházejí k vězení členové rodiny a žádají strážné, aby svým blízkým jídlo předali. A ti to pochopitelně nedělají zadarmo. Výsledkem je na první pohled absurdní systém vazeb, kdy delikventi, strážci zákona a místní populace žijí v podstatě v symbióze. Opět se neubráním srovnání s našimi „détenými“ zařízeními, ve kterých se naši – ve většině samozřejmě nespravedlivě odsouzení – spoluobčané domáhají svých zákonných práv na minimální prostor a volnočasové aktivity, bez povinnosti si na ně sami vydělat.

Přibližně padesát metrů před budovou zastavujeme a snažíme se odušit, jaké nás asi čeká přijetí. Zhruba odhadujeme, že na tak malém prostoru bylo „zavřeno“ několik stovek vězňů!

Nesnesitelné podmínky

Pomalou se blížíme k jedné z větších skupinek, ve které jsou podle všeho i domnělí strážci zákona. Vítá nás velmi divoká gestikulace doprovázená hlasitým povykem. To nás až tak nepřekvapuje. Za těch pár měsíců, co jsem v Kongu, jsem si na tento neotřelý druh „folkloru“ již zvykl. Skrze tlumočníky se dozvídáme, že důvodem ke vzpouře byly nesnesitelné podmínky, které ve věznici panovaly a také skutečnost, že velká část osazenstva, přestože je umístěna v místním nápravném zařízení již řadu měsíců, ještě neviděla prokurátora (tedy pokud vůbec tuší, že nějaká taková instituce existuje), natož aby proti nim bylo vzneseno oficiální obvinění. I to je obrázek výkonu státní moci v podstatě paralyzovaném státu. Nicméně máme alespoň štěstí, že se k nám nechovají agresivně – tedy zatím.

Důvody rebelie

Za chvíli se kolem nás srotí obrovský dav, ze kterého se vyčleňuje malá skupinka mluvčích, kteří nám objasňují důvody rebelie. K mému osobnímu překvapení nám po jisté chvíli předávají dva hustě popsané papíry obsahující jimi vznesené požadavky. Snažíme se poslouchat, což je za daných okolností asi tak možné, jako si v klidu povykládat ve druhé řadě na koncertu Rolling Stones. Proto alespoň mluvčím vysvětlujeme, že nemáme úřední pravomoc se jejich požadavky zabývat či dokonce materiální prostředky, kterými bychom je naplnili. Jediné, co slibujeme je, že jejich soupis předáme místním (ne)kompetentním orgánům, k čemuž jsem posléze odsouzen, tedy vlastně pověřen, svými dvěma kolegy já. Po hodině a půl pokřikování se dáváme pomalu na ústup k autům. Bylo už na čase, jelikož někteří „chovanci“ zřejmě pojali

tuto „debatu“ jako příležitost k intenzivnímu rétorickému cvičení ala český „Kotel“, ale „štafetového“ typu, neboť obdobně jako v našem televizním pseudodebatním pořadu, ani tady nerozhoduje kvalita argumentů, nýbrž síla hlasivek a originalita grimas.

Starosta

Odjíždíme. Já pokračuji s tlumočnickem do rezidence starosty, která není příliš daleko od naší kanceláře. Shodou okolností se dnes koná pravidelné týdenní slyšení, na kterém se řeší problémy města a okolí. Mám v plánu vše co nejdříve sdělit Jeho Excelenci tak, aby se věci daly co nejrychleji do pohybu a my se mohli soustředit na řešení hrozby útoku rebelů zvenčí. Průběh shromáždění mě – tak jako ne poprvé a naposledy – více než překvapí. Úvodem se starosta představí a jak slušnost i místní obyčej velí, představí se i přítomní. Háček však spočívá v počtu přítomných a těch tu sedí více než dost. Následuje část, která patří starostovi. Začíná výčtem úspěchů jeho vlády. Jsa již poučen zkušeností, že se rovněž jedná o nezbytnou součást místní kultury mluveného slova, nedávám na sobě znát nijaký zvláštní neklid. Když však monolog již přesahuje hodinu a důležitost starostových úspěchů přechází velikost činů antického hrdiny Hérakla, začíná mi docházet, že se dnes na tak „podružnou“ záležitost, jako je vzpoura, nemusí vůbec dostat řada. Naštěstí i tato část končí právě včas, tedy dříve, než můj stav přejde ze stavu částečné apatie do nevratné agónie. Ovšem překvapení neberou konce. K mému úžasu se Jeho Excellence ani slovem nezmínila o nebezpečí, které nám všem hrozí. Proto v nestřeženém okamžiku, kdy starosta nabírá dech k dalšímu náporu na poslední zbytky mé trpělivosti, беру si prostřednictvím tlumočnicka slovo a žádám, abychom se urychleně začali zabývat bezpečnostní situací, především pak požadavky vzbouřených vězňů, které přinášíme. Reakcí je okamžité ukončení oficiální části slyšení.

Většina přítomných odchází a zůstává jen úzký okruh nejbližších a nejdůležitějších spolupracovníků starosty. V krátkosti jim popíši průběh vyjednávání a taktéž předám soupis požadavků vzbouřenců. Čekám otázky a nějaké návrhy řešení. Místo toho se starosta obrací na místní velitele policie a armády a něco jim hlasitým způsobem sděluje.

Konec slyšení

Následně bez jediného slova vysvětlení kvapně odchází do své kanceláře. Nevím, co si mám myslet. Po určité době, kdy nabývám přesvědčení, že se starosta sám dobrovolně již neukáže, žádám jeho pobočnicka o vysvětlení. Ten mi skutečně potvrzuje, že slyšení je skončeno. Nezbývá mi, než se vzepřít místnímu „diplomatickému protokolu“ a tvrdě žádat starostu o vyjádření. Po chvíli dohadování, starosta neochotně přichází a k mému úžasu mi sděluje, že se situací nemá nic v úmyslu dělat s tím, že je to záležitostí OSN. Znovu mu opakuji, že vězňi chtějí mluvit s ním osobně a je tudíž rozhodně jeho povinností něco s tím dělat. Úspěšný však nejsem a nezbývá mi, než kapitulovat a odejít. Opět si tak připomínám, že způsob přístupu k řešení problémů se může kontinent od kontinentu výrazně lišit. Anebo ne?

Epilog

Útok se nakonec nekonal. Jak jsme později zjistili, povstalci došlo, že promeškali příležitost momentu překvapení a na připravené a lépe vyzbrojené „modré přílby“ si netroufli zaútočit. Rovněž k nám s několika týdenním zpožděním doputovala informace, že starosta nakonec po silném nátlaku provinční vlády v Gomě s odstupem dvou týdnů do věznice vyrazil, ale to se už situace zklidnila sama. I to je Afrika.

Text a foto: plk. Ing. Josef Novotný, Ph.D.

Historie olympijského hnutí v českých zemích

V letošním roce na přelomu července a srpna se v Londýně uskutečnily již XXX. letní olympijské hry. Není od věci si při této příležitosti přiblížit postupný vývoj novodobých olympijských her, úspěchy našich sportovců a také nesnadné počátky českého olympijského hnutí, jehož zakladatelem a dlouholetým čelným reprezentantem se stal Jiří Guth-Jarkovský.

Jiří Guth-Jarkovský se narodil v roce 1861 v Heřmanově Městci v rodině panského úředníka. Vystudoval gymnázium, Filozofickou fakultu v Praze a poté působil jako středoškolský gymnaziální profesor a vychovatel v šlechtických rodinách. Byl všestranně založeným člověkem, vedle pedagogiky se věnoval také sportu a hudbě. Při své studijní cestě do Paříže v roce 1891 se seznámil a spřátelil s Pierrem de Coubertinem, který ovlivnil celý jeho další život. Nadchl J. Guth-Jarkovského pro myšlenku obnovit olympijské hry po vzoru antického Řecka. Pierre de Coubertin dobře znal v té době již rozvinutý tělovýchovný systém sokolské organizace v českých zemích a bylo jeho zásluhou, že Češi získali v roce 1894 členství v právě ustaveném Mezinárodním olympijském výboru (MOV), v jehož čele stanul P. de Coubertin a jedním z jeho 12 členů se stal i Čech J. Guth-Jarkovský.

První novodobé olympijské hry se konaly v Athénách v roce 1896, před dalšími olympijskými hrami v roce 1900 v Paříži byl ustaven Český olympijský výbor (ČOV), v jehož čele stanuli vedle J. Guth-Jarkovského také Josef Rössler-Ořovský a Václav Rudl. Čeští sportovci se olympiády v Paříži také zúčastnili pod označením Bohme – z našich sportovců tehdy František Janda-Suk získal 2. místo v hodu diskem a tenistka Hedwiga Rosenbaumová byla dvakrát třetí. Další olympijských her v letech 1908 v Londýně a 1912 ve Stockholmu se čeští sportovci opět zúčastnili a startovali navzdory tlaku a odporu vídeňské vlády, která nesouhlasila se samostatným startem českých

olympioniků – ti ale přesto startovali pod označením Austriche-Tchéques.

V roce 1914 na kongresu MOV v Paříži byla na nátlak Němců a Rakušanů přijata zásada „jeden stát – jeden národní olympijský výbor“, což způsobilo vyloučení českých sportovců z mezinárodního olympijského hnutí, protože v té době ještě Češi neměli svůj samostatný stát. Následně rakouské úřady ČOV rozpustily. Vše se změnilo až po vzniku Československé republiky v roce 1918, kdy se hned v následujícím roce ustavil Československý olympijský výbor (ČSOV) jako představitel sportovců všech národností žijících v ČSR. V jeho čele opět stanul Jiří Guth-Jarkovský, který se stal také zástupcem ČSR v MOV. Trvale se tak zapsal do mezinárodního a především českého olympijského hnutí.

V období první republiky působil J. Guth-Jarkovský také jako první ceremoniář v prezidentské kanceláři T. G. Masaryka. Navrhl statut řádu Bílého lva, psal básně a beletrii, věnoval se překladatelské činnosti. V roce 1925 se v Praze konalo zasedání MOV, které rozhodlo napříště také o pořádání zimních olympijských her.

Pierre de Coubertin zůstal čestným předsedou MOV až do své smrti v roce 1937. Místo posledního odpočinku našel ve švýcarském Lausanne, které je sídlem MOV. Jiří Guth-Jarkovský zemřel v Náchodě o 6 let později, v roce 1943.

Ale české (československé) olympijské hnutí žilo dále a naši sportovci v období po druhé světové válce dosáhli na letních i zimních olympiádách mnoha úspěchů. V roce 1948 na OH v Londýně získal náš atlet Emil Zátopek svoji první zlatou medaili v běhu na 10 km a o čtyři roky později dosáhl fenomenálního úspěchu na OH v Helsinkách – to získal tři zlaté medaile – v běhu na 5000 m, 10000 m a v maratónu. Svoji další sportovní kariéru spojil E. Zátopek se službou vojáka z povolání v Československé lidové armádě. A jeho manželka oštěpařka Dana Zátopková získala na téže olympiádě zlatou medaili za hod oštěpem. Poté následovala diskařka Olga Fikotová, která vybojovala zlato v roce 1956 na olympiádě v Melbourne a gymnastka Eva Bosáková se zlatou medailí na olympiádě 1960 v Římě.

Do historie našeho olympijského hnutí se významně zapsal zejména rok 1968. V obdo-

bí reformního hnutí zvaného „Pražské jaro“, kdy došlo ke značnému uvolnění vnitropolitických poměrů komunistického Československa, dosáhli naši sportovci v tomto roce na obou olympiádách velkých úspěchů. Na zimní olympiádě ve francouzském Grenoblu vyhrál nedávno zesnulý Jiří Raška ve skoku na středním můstku a pro Československo získal vůbec první zimní olympijskou zlatou medaili. Současně ČSOV začal vážně zvažovat kandidaturu Prahy na pořádání letních OH v roce 1980. Po okupaci Československa vojsky Varšavského paktu oslnila svět na letní olympiádě v Mexiku gymnastka Věra Čáslavská, která vybojovala čtyři zlaté medaile (víceboj, bradla, prostná, přeskok). Když stála na stupních vítězů, demonstrativně odmítla vzdát čest vyvěšované sovětské vlajce. Stala se tak vůbec nejúspěšnějším českým sportovcem na olympijských hrách, celkem čtyřikrát (v letech 1964, 1966, 1967 a 1968) se stala československým Sportovcem roku. Věra Čáslavská po pádu komunismu stále v letech 1990 – 1992 v čele ČSOV, v letech 1993 – 1996 v čele ČOV a později v letech 1996 – 2005 byla představitelkou naší republiky v MOV.

Politické napětí v mezinárodních vztazích se nešťastně promítlo i do konání LOH v Los Angeles v roce 1984, které na popud Sovětského svazu bylo nuceno Československo spolu s ostatními státy sovětského bloku bojkotovat. V prosinci 1992 vznikl v souvislosti s rozdělením československého státu samostatný Český olympijský výbor a Slovenský olympijský výbor.

Zatím poslední významné olympijské úspěchy zaznamenali naši sportovci v posledních 15 letech. Na ZOH v japonském Naganu v roce 1998 vyhráli turnaj hokejistů České republiky a v anketě sportovních příznivců byla jejich zlatá medaile označena za českou „Medaili století“. A v roce 2000 na LOH v Sydney obhájil oštěpař Jan Železný už potřetí olympijské vítězství a zařadil se k legendám českého sportu. V roce 2003 Praha oznámila svůj zájem a v roce 2008 podala přihlášku na pořádání letních OH v roce 2016, která však neprošla do dalšího kola.

**Jan Jandl, historik
předseda Historicko-dokumentační
komise MěV ČSBS v Brně**

Speciální materiály, kolo a zdravotnictví

V titulku je obsaženo dění v nejbližších dvou měsících na brněnském výstavišti. Začneme speciálními materiály. Naše civilizace je produktem průmyslové revoluce. Jejím základním materiálem bylo železo a ocel. Železnice první poloviny 19. století volaly po oceli na koleje. Tehdejší koleje z pudlovaného železa byly dlouhé pouhých 6 metrů a opotřebovaly se za 3 roky. Po oceli volali dělostřelci. Jak u Hradce Králové, tak ve válce Severu proti Jihu se báli použít do děla plnou nálož – děla se trhala. Angličan Bessemer roku 1854 zkoušel rýhovaný náboj v hladké dělové hlavni. Litinová děla nevydržela. Po 10 letech náročných pokusů vyvinul konvertor a bessemerování umožnilo výrobu oceli ve velkém, včetně ocelových hlavních. Dnes dle přání zákazníka lze vyrobit ocel jakýchkoliv vlastností. Na výstavišti 10. – 14. 9. proběhne mezinárodní slévárenský veletrh Fond-Ex. Je jedním z osmi souběžných veletrhů spolu s nejstarším brněnským veletrhem – 54. mezinárodním strojírenským veletrhem. Zastoupeny budou firmy, jež v průmyslové revoluci reprezentovaly technologický pokrok, jako Vítkovické železářny nyní ArcelorMittal a to hned osmi sesterskými firmami. Jedním ze souběžných veletrhů je 8. mezinárodní veletrh obráběcích a tvářecích strojů IMT 2012, kde bude uvedena novinka – briketovací lis iSwarf firmy Briklis. Do briket stlačuje třísky z obrábění kovů, jako recyklovatelný materiál. Železo umožnilo průmyslovou revoluci právě svou recyklovatelností. Byla k tomu potřeba jen energie. Ta bude tématem veletřního doprovodného programu na konferenci Energie pro budoucnost v průmyslové výrobě.

Mezinárodní cyklistický veletrh Bike se koná 4. – 7. 9. a je souběžný se sportovním veletrhem Sport Life. Nejdůležitější akcí bude 4. – 5. 10. Bike konference pořádaná Centrem dopravního výzkumu, podle projektu Central Meet Bike financovaného z evropského programu Central Europe. Půjde o dialog mezi orgány státní správy, městy a obcemi, neziskovými organizacemi a firmami, jako 4Ever, Lifesport a Author, na téma vytváření cyklistických stezek ve městech. Vzhledem ke stále se opakujícím automobilovým zácpám jde o nejrychlejší způsob dopravy do vzdálenosti 7 km. Sousední Německo může být vzorem, 60 % řidičů omezilo cesty autem a 28 % auto nahradilo kolem. V Holandsku po ropné krizi 1973 přesešlo na kolo téměř 60 % cestujících. V mnohamilionovém Berlíně 46 % domácností nevlastní auto a řeší dopravu kolem na metro nebo S-bahn a odtud opět na kole z půjčovny do práce. Vedle souběžných veletrhů lodí Boat Brno a obytných automobilů Caravaning bude novinkou veletrh tance Dance Life Expo 2012. Slibuje 100 tanečních workshopů a 30 tanečních stylů.

Celé 20. století čekali epidemiologové na nový vir chřipky po epidemii španělské chřipky v roce 1918. Vyžádala si 60 milionů obětí. Proto obavy z ptačí chřipky i nedávno objevené tulení chřipky přenosné na člověka. To vše bude 16. – 19. 10. součástí doprovodného programu veletrhu zdravotnické techniky a zdraví Medical Fair Brno s novou koncepcí. Děni na výstavišti, tak bude opět bohaté.

Dr. Vít Pospíšil

Setkání se zástupci partnerských sdružení

Čtvrteční odpoledne 28. června 2012 patřilo dalšímu z pravidelných setkání vedení Univerzity obrany se zástupci partnerských občanských sdružení. Tentokrát proběhlo ve znamení oslav Dne ozbrojených sil ČR. V Síni tradic je přivítal prorektor pro vnější vztahy plukovník Ing. Jaroslav Průcha, PhD.

Téměř dvě desítky zástupců občanských sdružení spolupracujících s Univerzitou obrany zhlédly úvodem krátký video záznam, dokumentující nejvýznamnější události školy za posledního půl roku. Vedoucí Oddělení vnějších vztahů podplukovník Dr. Vladimír Šidla, CSc., je seznámil s jedenáctkou památných dnů resortu MO nedávno vyhlášených ministrem obrany a připomínajících významná výročí naší vojenské historie, které si Univerzita obrany v budoucnu bude připomínat především slavnostními nástupy. Podle podplukovníka Šidly se tak bude více posilovat vojenský charakter školy a vlastenectví. O dalším směřování vojenské přípravy studentů v systému vzdělávání na Univerzitě obrany hovořil s představiteli partnerských občanských sdružení

zástupce rektora plukovník gšt. Ing. Josef Trojan. Ocenil aktivity brněnské odbočky Společnosti Ludvíka Svobody v čele s její předsedkyní Májou Dočkalovou směřující k posilování historického povědomí studentů, zejména prostřednictvím Historické skupiny Ludvíka Svobody při Univerzitě obrany.

V následující besedě představitelé partnerských občanských sdružení informovali vedení školy o svých plánovaných aktivitách. Předsedkyně Městského výboru Českého svazu bojovníků za svobodu v Brně Irena Matyášková pronesla své přání, aby se oslav 17. listopadu, který pravidelně jejich sdružení slaví u Památníku v Kounicových kolejkách, zúčastnili také studenti UO. „Kounicovy koleje jsou mou srdcovou záležitostí, protože jsem jako pětileté dítě byla v koncentračním táboře. Záleží mi na tom, abychom si každoročně 17. listopad důstojně připomínali a hlavně, aby na tento den nezapomínali ani současní studenti.“

Text: Mgr. Zdeňka Dubová

Nekrolog

18. června tohoto roku ve věku 86 let zemřel plukovník ve výslužbě doc. JUDr. Luděk Matyska, CSc. Na Vojenské technické akademii v Brně působil

zprvu jako asistent Katedry historie, později jako náčelník Katedry filozofie a posléze jako proděkan Fakulty společenských věd. V šedesátých letech vydal dvě významné knihy – Ve jménu Boha a USA a Tvá armáda, Ameriko a habilitoval se v roce 1964 na docenta studii o americkém vojenském školství nazvanou Výchova profesionálů v organizování násilí. Napsal i několik skript, řadu článků a sborníkových statí.

Po 21. srpnu 1968 byl ze všeho vyhozen a 22 let pracoval jako nomádující čerpadlář podniku Geotest. Po listopadu 1989 byl rehabilitován. V roce 1992 odešel do důchodu. Postihla ho však těžká nemoc dýchacích cest, takže přes den byl napojen na dýchací přístroje. Nemoci statečně odolával překládáním děl z němčiny a z angličtiny s armádní a vojensko-politickou tematikou: 1. Generál polní maršál Fedor von Bock: Mezi povinností a pochybnostmi. Válečný deník (1998, 624 s.), 2. Chaim Herzog a Mordechai Gichon: Biblické války (1999, 296 s.), 3. Vzpomínky N. S. Chruščova (2000, 226 s.), 4. Donald R. Burgett: Sedm cest do pekla (2001, 256 s.), 5. týž: Currahee! Kříčící orel v Normandii (2001, 260 s.), 6. týž: Cesta do Arnhemu. Kříčící orel v Holandsku (2002, 212 s.), 7. týž: V říši zla. Kříčící orel za Rýnem (2002, 208 s.), 8. Tim Saunders: Pekelná dálnice. Operace Market Garden (2003, 174 s.), 9. Tim Saunders: Kóta 112 – Normandie 1944. Bitva o řeku Odon (2004, 160 s.), 10. Frank Steer Operace „Market Garden“. Přistávací plochy a Oosterlbeek (2004, 108 s.), 11. Frank Steer: Arnhemský most (2005, 112 s.), 12. Tim Saunders: Nijmegen – americká 82. vzdušná výsadková divize a gardová obrněná divize (2006, 168 s.), 13. týž: Dieppe 1942 (2006, 192 s.), 14. Charles Witting: Na mušce je Eisenhower (2007, s. 210). Přeložených čtrnáct poměrně rozsáhlých děl je úctyhodný výkon vážně nemocného překladatele (nakonec dýchal kyslík celých 24 hodin) překonávající i zdravé kolegy.

Vzpomínám na docenta Ludka Matysku vděčně jako na svého nejlepšího nadřízeného. Vzdělaný, kreativní, vždy ochotný pomoci radami i skutky.

Plk. ve. výsl. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Oslava Dne ozbrojených sil České republiky

V úterý ráno 26. června 2012 si Univerzita obrany připomněla Den ozbrojených sil České republiky. Svátek, který každoročně připadá na 30. června, oslavili o pár dnů dříve vojenští i civilní příslušníci školy shromážděním na nástupišti v kasárnách Šumavská.

V tento den, před 94 lety, vyjádřila spojenecká Francie, která nesla hlavní tíhu války proti Centrálním mocnostem, svůj respekt a podporu uplatnění práva Čechů a Slováků na nezávislost a státní samostatnost.

Kromě příslušníků Univerzity obrany a jejího vedení se slavnostního nástupu zúčastnila také delegace ministerstva národní obrany Vietnamské socialistické republiky pod vedením generálmajora Phan Tien Haca, ředitele Personální sekce ministerstva národní obrany Vietnamu, a dále přidělenec obrany Vietnamu v České republice plukovník Vo Van Than.

Vietnamští hosté přijeli mimo jiné na dvoudenní pracovní jednání, které povedou s představiteli velení školy a jednotlivých fakult v rámci své zahraniční návštěvy České republiky.

S projevem k nadcházejícímu významnému dni pro Armádu České republiky vystoupil rektor Univerzity obrany brigádní generál v záloze profesor Rudolf Urban, který kromě připomenutí této historické události zdůraznil její odkaz dnešku: „Pro nás, příslušníky Armády České republiky jako klíčové součásti ozbrojených sil, představují tradice bojů českosloven-

ských legionářů a poselství přísahy z Darney morální imperativ, který nesmíme nikdy zradit. Je na nás, abychom dokázali v myšlení mladé vojenské generace, při odpovědné výchově nových studentů, odkaz československých legií dále rozvíjet a tvořit v něj čerpat poučení pro další práci.“

Součástí slavnostního nástupu bylo udělení medailí. Třináct příslušníků Univerzity obrany obdrželo medaili Za službu v ozbrojených silách ČR udělenou ministrem obrany. Rektor - velitel UO brigádní generál v záloze profesor Rudolf Urban poté ocenil 13 významných osobností medailí Univerzity obrany za osobní

přínos k rozvoji univerzity a upevňování jejího dobrého jména u veřejnosti a 20 současných a bývalých příslušníků školy svojí pamětní plaketou. Třem studentům Univerzity obrany byla udělena Cena rektora – velitele Univerzity obrany „Studentská hlava 2012“ za nejlepší výsledky v tvůrčí činnosti studentů v akademickém roce 2011/2012.

Předáním vyznamenání a odměn byla naplněna ceremoniální část slavnostního nástupu ke Dni ozbrojených sil ČR, kterou završil slavnostní pochod.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Okružní třída V.

(Pokračování z minulého čísla)

Půjdeme-li ulicí dále vzhůru, asi v její polovině objevíme průchod do ulice Mášovy, která by nás dovedla k budově a platanovému parku (původně) alumnátu, dnes rektorátu VUT, od něhož je už jen pár kroků k nevelkému Janáčkovu náměstíčku s plastikou Lišky Bystroušky (od Jiřího Marka), v sousedství tzv. „řecké vily“, která byla vlastně základem moravského hudebního školství (varhanní škola, konzervatoř – pod vedením L. Janáčka) a s „Janáčkovým domečkem“ v přilehlé

zahrádce. Ulice, která „běží“ kolem, je ulice Kounicova. Vychází z Moravského náměstí a stojíme-li čelem k němu, je dnes na jejím levém rohu „parkovací dům“, na pravém rohu původní budova „Státní vědecké knihovny“, známá též jako „Univerzitní knihovna“, jež byla před několika lety přestěhována do nové budovy „Moravské zemské knihovny“. Původní monumentální budova Univerzitní knihovny vznikla v r. 1924 a je dílem K. Náhůnka; má číslo Kounicova 5-7, Žerotínovo nám. 1-2. Její průčelí je geometricky členěno a k hlavnímu vchodu vede široké rohové schodiště s karytidami. Budova se protáhla až do Žerotínova náměstí, kde na ni navazuje další mohutná stavba, zabírající prostor až k ústí ulice Veverí, do níž dosti daleko svým křídlem i zasahuje. Tento Nový zemský dům (II.) byl stejně jako Zemský dům (I.) záměrně vybudován pro úřady a jejich administrativu. I on patří ke komplexu budov tzv. „okružní třídy“. Vznikl v letech 1905-1907 podle návrhů profesora brněnské německé techniky Ferdinanda Hracha, v Brně známého a aktivního architekta. Mnohé z jeho staveb slouží do dneška. U této stavby zvnějšíku to byly zejména prvky barokní, které byly za vlády císaře Františka Josefa I. ve velké oblibě.

Nový zemský dům (II.) měl vyjádřit samostatnou moc Moravy, proto zde stavitel pou-

žil i příhodné prostředky k jejímu zdůraznění: moravský znak, moravskou orlici, figurální reliéfy nad okny ve 2. poschodí, představující odvětví moravského průmyslu a hospodářství, ale i výtvarného či stavitelského umění.

Interiér mohutné stavby je naopak řešen ve stylu renesančním a podle jeho pravidel. Můžeme obdivovat v každém poschodí jiný druh antických sloupů (odlehčení směrem vzhůru), avšak i kontrastní krásu prvků secesních při výzdobě schodišťového zábradlí či použitých lustrů. Svému účelu slouží budova již více než sto let, i když se v ní střídaly různé úřady. V současnosti je sídlem Jihomoravského kraje a v archivních prostorách je umístěn Archiv Masarykovy univerzity v Brně.

Pro úplnost si však ještě povězme, že Zemským domem byla v Brně nazývána do r. 1935 i dnešní Nová radnice. V tomto roce se totiž ze staré radnice úřad přestěhoval do novější nové radnice (Zemského domu na nedalekém Dominikánském náměstí). Tehdy stará radnice dostala do názvu přízvisko „Stará“. A tak má tedy Brno radnice dvě: Starou radnici a Novou radnici. Obě jsou však krásné, historicky velmi hodnotné a obě patří k nejvýznamnějším brněnským památkám.

**Text: Mgr. Jarmila Rejnušová
Kresba: Mgr. Oldřich Rejnuš**

Soutěžní křížovka o čepici!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 9. října 2012.
Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.
Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:
listy@unob.cz
Dva výherce odměníme věcnou cenou.
Výherci z č. 5 jsou Stanislava Šodková a Jan Jandl.

**Šance
pro dva čtenáře**

	AMÓREK	2	EDÉM	ZNAČKA MEGAELEK- TRONVOLTU	ŘÍMSKY 999	ĐÁBEL	ČLEN RODINY	INFEKČNÍ ČINITEL	KLERIK	ZATARA- SOVAT kniž.
ROZDRO- BOVAT										
NAUKA O ČÍSELNÝCH VZTAZÍCH										
NÁDOBA U STUDNY					ZASTRAŠO- VÁNÍ KLID ZBRANÍ					
365 DNÍ				PŘÍDOMEK SKOT. JMEN PLETENEČ VLASŮ				POPĚVEK BÝT NA SCHŮZCE hovor.		
ZDE fr. zkr.			KOVOVÝ PRVEK ŠPANĚL				KOČKOVITÁ ŠELMA ROH			
ČESKÉ MĚSTO						POPRAVČÍ ČÁST CELKU zkr.				
	ŘÍMSKÁ BOHYNĚ ÚRODY	INIC. FOTB. PANENKY ZÁSTUP			PROVÁDĚT ODDĚLENÍ TECHN. KON- TROLY zkr.					
ZKRATKA ČESKÉ POLIT. STRANY				ÚDĚL PLANETKA					3	OMRÁČENÍ zast.
BALÍK zast.						POKOJ ČAPKOVĚ DRAMA				
ZKRATKA SVĚTOVÉ STRANY			ŽLUTOHNĚ- DÁ BARVA HL. MĚSTO PERU				TUNEL LA MANCHE zkr. ÚDAJE			
	HIMALÁJ HORSKÁ SKUPINA	INICIÁLY SMOLJAKA PŘÍSLOVCE MÍSTA			URANOVÉ DOLY zkr. ČÍSLOVKA			POLNÍ MÍRA PYTEL		
SNAD				SPRÁVNĚ MÍNĚNÍ PODPIS ANONYMA						
1						CISTERNA				
MILENEC zast.						JAKÁ sloven.				AKA EOS

Dva přátelé. Co poslední dobou tak chrapťíš? Ale, když vona Mařka je ...

Za legionáři na Dálný východ

Vladivostok 4

Zprávy domů o vztyčení vlajek nad Mořským hřbitovem odešly až na druhý pokus – tedy ráno následujícího dne. I tak oceňujeme komunikační zázrak, totiž pohled přišel domů po více než 30 dnech.

Byla sobota a počasí nepříliš optimistické. Oblohu pokrývaly mraky a my jsme vyrazili hledat objekty bývalých kasáren, ve kterých legionáři bydleli. První cesta vedla do městské části Zarja autobusem č. 59 a jeli jsme 45 minut. Zde v její čtvrti jsme prošli část První a Druhá rječka. Maxim V. Jakovkenko měl pravdu. Objekty kasáren stojí, dokonce jsou zachovány a je v nich sídlo technických prohlídek osobních aut. Tři budovy dobové architektury obklopené lesem stávaly v době legionářské daleko za městem, dnes jsou jeho součástí. Legionářům se zde nepochybně bydlelo dobře. Nezbytné pivo u stánku uzavřelo dopolední putování městem, avšak ne na dlouho. Vrátili jsme se zpět do města k univerzitnímu parku, ve kterém dnes pár let stojí obnovený kostel. V knihovně na okraji parku

zjišťujeme, že zde býval hřbitov, a ani ona letitá znalkyně – knihovnice nevykloučila možnost, že zde mohou legionáři spát svůj věčný spánek. Zanechali jsme jí jména našich padlých k dalšímu bádání. Nález úlomků z pomníků v terénu parku tuto domněnku jen potvrzují. Při východu z parku jsme navštívili místní burzu a ouha! V debatě s veteránem ve slavnostní uniformě zjišťujeme, že hovoříme se Synem pluku, jak se nám sám představil. Jestli je to opravdu ten, o němž psal knihu V. Kajtajev, nevíme. Neodvázili jsme se poptat. Ale to není podstatné. Jisté je, že na nás doslova „sáhla“ legenda druhé světové války. Semen (zapamatovali jsme si jen část jména) byl očividně rád, že se setkal s Čechy tak daleko od Moskvy. Po nezbytné fotce dokladující tuto skutečnost opět vyrážíme hledat další objekty

kasáren. Tentokrát na opačnou stranu města. Naším cílem byl záliv Zlatý rog a tam Hnilij ugol. Začalo drobně pršet, avšak ani pozdější deštěk nás nezastavil. Pobřežní stavby nějaké továrny, která začínala na konci Světanské ulice, byly nekonečné. Nezbytná vlaková vlečka, ploty a hrozivě vyhlížející vrátnice s ostrahou, nevyhlížely ale vůbec vstřícně. Ale přece jsme nakonec prošli téměř k moři, kde jsme tušili námi hledané budovy, ovšem byli jsme vcelku nezdvořile vykázaní, protože jsme prošli do jakési zóny, možná doupěte ve skládku v podobě pofiderního prodeje ojetin aut. Tu jsme hledání zanechali, protože začalo poměrně hustě pršet. Čekalo nás šest kilometrů pěšky zpět městem. Asi po kilometru jsme však narazili na daleko příjemnější objekt. Byla jím nepochybně Česká hospoda, která nám v dešti padla přímo do náruče. Tak daleko od vlasti nemůžete potkat nic radostnějšího než kus „rodné země“, byť v podobě tzv. Plzně ruské proveniencí! 360 rublů odešlo přes jakousi černou bryndu a tzv. česnečku, která měla k naší dosti daleko! Ale to nic, prostě jsme se za hodinu osušili a i přes déšť, který po hodině na chvíli ustal, jsme byli více než spokojeni.

Nepochybně je však třeba pochválit odvážný podnikatelský záměr s touto hospodou, protože zdejší obyvatelé mnohdy nevědí, kde je Ukrajina, natož pak kde je nějaké Česko! Držíme jim palce, ať dělají reklamu našemu pivu i přesto, že má k jeho kvalitě moc daleko. Ale to tam nikdo neví, protože hospoda byla téměř plná kunčaftů.

Na zpáteční cestě jsme se rozdělili, já jsem pokračoval podrobněji zdokumentovat ulici Světanskou (muzeum vojenské techniky aj.) a spolucestovatel Vítek tzv. obíhá kolem a dokumentuje další stavby kostelů, tedy místa, kde všude mohli legionáři projít. Zpět do hotelu přicházíme téměř za tmy. Chuť po těžkém dni nám opět zpřijemňuje hudba znějící z pódia na nábřeží. Těžký deštivý den nás nezastavil a na večeri nám tentokrát stačila i skýva chleba. Vždyť Syn pluku to měl nepochybně tentokrát za války daleko těžší! Usínáme s pocitem a myšlenkami devadesáti let zpět, kdy Jakub Kyněra snil svůj sen o návratu do rodné vlasti. Vlasti vzdálené 12 tisíc kilometrů!

Text a foto: Jan Kux

